

สถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2558 และแนวโน้ม

จัดทำโดย

นายเจตนา เหล่ารักวงศ์

ฝ่ายการเกษตร

ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พฤศจิกายน 2559

บทสรุปผู้บริหาร

ผลไม้เป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย แต่ละปีมีการส่งออกผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี 08 ปริมาณมากกว่า 1.4 ล้านตัน มูลค่ากว่า 1,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยตลาดผู้บริโภคจีนเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของผลไม้ไทยจำนวนมาก เนื่องจากเป็นประเทศที่มีประชากรมาก ความต้องการบริโภคสูง ประกอบกับมีเส้นทางการขนส่งผลไม้ที่หลากหลายทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ ใช้ระยะเวลาในการขนส่งจากไทยไม่นานมากนัก สอดรับกับข้อจำกัดของผลไม้สดที่มีอายุในการเก็บรักษาสั้น

ปัจจุบันผลไม้ไทยที่ผ่านการประเมินความเสี่ยงด้านการตรวจกักกันจากกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคของจีน มีจำนวน 22 ชนิด มากที่สุดในบรรดาประเทศต่าง ๆ ที่จีนอนุญาตให้นำเข้า ผลไม้ที่จะส่งออกนั้นส่วนที่เพาะปลูกจะต้องดำเนินการตามระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ในขณะที่โรงคัดบรรจุผลไม้ก็ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต (GMP) รวมถึงสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุจะต้องลงทะเบียนกับทางกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคของจีนด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะสามารถติดตามย้อนกลับในกรณีที่มีการตรวจพบปัญหาจากสารตกค้างหรือศัตรูพืชกักกันในผลไม้ได้

เส้นทางการขนส่งผลไม้จากไทยไปจีนเส้นทางหลักคือ การขนส่งทางทะเลจากไทยแวะไปยังฮ่องกง แล้วจากฮ่องกงเข้าเซินเจิ้นโดยการขนส่งทางบก เนื่องจากสายการบินเรือจากไทยไปยังฮ่องกงมีจำนวนมากกว่าสายการบินเรือตรงไปยังเมืองเซินเจิ้นหรือนครกว่างโจว โดยจุดหมายปลายทางส่วนใหญ่ของผลไม้ไทยจะมาถึงศูนย์กลางการค้าขายผลไม้ที่นำเข้าที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจว ซึ่งเป็นตลาดที่พ่อค้านำผลไม้จากทางตอนเหนือของประเทศมาจำหน่ายทางตอนใต้ของจีน และนำผลไม้จากตอนใต้และผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศขึ้นไปจำหน่ายยังภาคเหนือและมณฑลตอนในของประเทศ อย่างไรก็ตาม พบว่าแนวโน้มในการนำเข้าผลไม้ของจีนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผลไม้ที่ไม่จำเป็นต้องมีข้อจำกัดในการควบคุมอุณหภูมิในการขนส่งและน้ำหนักไม่มากนัก เช่น มังคุด และลำไย ในขณะที่การนำเข้าผลไม้ไทยของจีนทางอากาศเหมาะกับผลไม้ที่มีราคาต่อหน่วยสูงและมีอายุในการเก็บรักษาสั้น เช่น น้อยหน่า มะม่วง มังคุด และชมพู ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าในเมืองที่ประชากรมีกำลังซื้อสูง อาทิ ในนครกว่างโจว กรุงปักกิ่ง และนครเซี่ยงไฮ้

ในปี 2558 จีนมีการนำเข้าผลไม้ผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกสาย R3A เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.55 เมื่อเทียบกับปี 2557 และเป็นปีแรกที่มีการนำเข้าผ่านเส้นทาง R9/R12 เมื่อพิจารณาตั้งแต่ปี 2555 ในขณะที่การนำเข้าโดยการขนส่งทางทะเลเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.89 และในส่วนของ การนำเข้าทางอากาศลดลงมากถึงร้อยละ 33.19

ผลไม้ไทยที่จีนนำเข้ามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ทุเรียน ลำไย และมังคุด พบว่าในปี 2558 ราคาขายส่งรายเดือนในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน และราคาขายปลีกรายเดือนในห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดน้อยกว่าปี 2557 อย่างเห็นได้ชัด โดยราคาทั้งขายปลีก และขายส่งโดยเฉลี่ย และราคาต่ำที่สุดเฉลี่ยรายเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา และพบว่าราคาผลไม้ นอกฤดูการผลิตจะมีราคาสูงกว่าในฤดูกาล หากสามารถควบคุมผลผลิตให้มีตลอดปีจะทำให้ราคาไม่มีความผันผวนมากเกินไป ทำให้ผู้บริโภคทั่วไปสามารถเลือกซื้อได้ตลอดปี อย่างไรก็ตาม หาก

สามารถนำเสนอชนิดของพันธุ์ผลไม้ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคก็จะสามารถควบคุมคุณภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้ เช่น การนำเสนอพันธุ์ทุเรียนชนิดใหม่ในตลาดที่มีกลิ่นฉุน เม็ดเล็ก รสหวานจัด เพื่อตอบสนองกลุ่มผู้บริโภคชาวจีนที่ชอบรสจัด เป็นต้น

โอกาสของผลไม้ไทยอื่น ๆ ในตลาดจีนยังมีอีกมาก เนื่องด้วยผู้บริโภคชาวจีนจำนวนมากได้มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศไทยและได้ลิ้มชิมรสผลไม้ที่ประเทศไทยและติดใจในรสชาติส่งผลให้มีการซื้อหารับประทานเมื่อกลับมายังประเทศของตน ทางภาครัฐของไทยอาจจะร่วมมือกับหน่วยงานการท่องเที่ยวของไทยและจีนในการประชาสัมพันธ์ผลไม้ให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทย เช่น การจัดโซนขายผลไม้ในศูนย์โอท็อป หรือแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้บริโภคชาวจีนจำนวนมากมีโอกาสซื้อและชิมรสผลไม้ไทย การจัดงานประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทยในเมืองต่าง ๆ ของจีนที่มีศักยภาพในการบริโภค ตลอดจนการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการจำหน่ายผลไม้้นำเข้าในจีนที่มีร้านสาขาทั่วจีนนำเข้าผลไม้ชนิดต่าง ๆ ของไทยเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

ฝ่ายการเกษตรประจําสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว
พฤศจิกายน 2559

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร.....	ก
สารบัญ.....	ค
ตอนที่ 1 ภาพรวม	
- การส่งออกผลไม้ไทย.....	1
- การนำเข้าผลไม้ของจีน.....	2
- ปัญหาการตรวจและกักกันผลไม้ไทยในปี 2558.....	13
ตอนที่ อันดับแรกที่จีนนำเข้ามากที่สุด 3 ผลไม้ไทย 2	
- ตลาดส่งออกทุเรียน ลำไย และมังคุดของไทย.....	1 4
- การนำเข้าของจีน.....	15
- ทุเรียน.....	1 7
- ลำไย.....	21
- มังคุด.....	26
แหล่งข้อมูลอ้างอิง.....	32

สถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2558

รายงานสถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2558 จัดทำเป็นสองตอน ตอนที่ 1 จะกล่าวถึงภาพรวมของการส่งออกผลไม้ของไทย และการนำเข้าผลไม้ของจีน ส่วนในตอนที่ 2 จะเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ผลไม้ไทย 3 อันดับแรกที่จีนนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ ทุเรียน ลำไย และมังคุด

ตอนที่ 1 ภาพรวม

การส่งออกผลไม้ไทย

ผลไม้ไทยเป็นหนึ่งในสินค้าที่ได้รับการยอมรับไปทั่วโลก แต่ละปีมีการส่งออกสินค้าในหมวดผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิ 08 (Harmonized Code 08: Edible fruits and nuts, HS Code 08) จำนวนมากกว่า 1.4 ล้านตัน มูลค่ากว่า 1,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีตลาดส่งออกหลักที่สำคัญคือ จีน เวียดนาม และฮ่องกง ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 73.73 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทย

ที่ผ่านมาตลาดส่งออกใหญ่ที่สุดของไทยคือจีน ทั้งในแง่ปริมาณและมูลค่า แต่ในปี 2557 พบว่าไทยส่งออกไปเวียดนาม มีปริมาณมากถึง 460,881 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.39 เมื่อเทียบกับปี 2556 ในขณะที่การส่งออกไปจีนมีปริมาณ 442,349 ตัน ลดลงร้อยละ 26.17 ส่งผลให้เวียดนามขึ้นเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ปริมาณมากที่สุดในไทย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณามูลค่าการส่งออกพบว่ามูลค่าที่ส่งออกไปยังจีนยังคงมากที่สุด โดยในปี 2558 การส่งออกไปจีนมีปริมาณและมูลค่ามากที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศ/เขตดินแดนอื่น ๆ โดยมีปริมาณสูงถึง 495,370 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.99 เมื่อเทียบกับปี 2557 และมีมูลค่า 470.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 20.68

ตารางที่ 1 ปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปต่างประเทศ
จำแนกตามประเทศ/เขตแดน สูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2556-2558

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			ปี 2558 เทียบ 2557 (%)	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
	รวม	1,430,755	1,457,196	1,442,673	-1.00	1,068.93	1,291.24	1,338.07	3.64
1	จีน	599,130	442,349	495,370	11.99	440.43	389.51	470.06	20.68
2	เวียดนาม	285,566	460,881	442,805	-3.92	164.47	285.69	298.30	4.41
3	ฮ่องกง	270,615	275,560	230,256	16.44	169.62	271.70	218.24	-19.67
4	อินโดนีเซีย	61,350	80,090	54,363	32.12	48.49	72.70	49.35	-32.12
5	สหรัฐอเมริกา	32,025	34,006	36,532	7.43	47.36	54.20	57.57	6.20

จากตารางที่ 1 พบว่าในปี 2558 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปยังประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2557 โดยมีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.99 และ 7.43 ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อคิดที่มูลค่าพบว่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.68 และ 6.20 ตามลำดับ ในขณะที่มีการ

ส่งไปเวียดนามปริมาณลดลงร้อยละ 3.92 แต่ก็ยังมีปริมาณมากกว่า 400,000 ตัน ซึ่งก็ยังคงมากอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดิม โดยผลไม้ส่วนใหญ่ที่ไทยสามารถเพาะปลูกได้ ทางเวียดนามเองก็สามารถเพาะปลูกได้เช่นกัน อาทิ ทุเรียน ลำไย มะม่วง มังคุด จึงไม่น่าจะเป็นการบริโภคของชาวเวียดนามภายในประเทศทั้งหมด แต่น่าจะเป็นการที่เวียดนามนำเข้าเพื่อจำหน่ายออกไปยังประเทศอื่นที่มีศักยภาพในการบริโภค ซึ่งก็คือประเทศจีน ที่มีพรมแดนติดกับเวียดนามนั่นเอง โดยใช้สิทธิประโยชน์จากนโยบายจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่จีนตกลงกับประเทศที่มีพรมแดนติดกัน (ส่วนใหญ่เป็นด่านหรือตลาดการค้าของชาวชายแดนซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลท้องถิ่นภายใต้การชี้แนะจากส่วนกลางซึ่งมิใช่ด่านสากลจึงไม่อนุญาตให้คนต่างชาติผ่านเข้าเมือง และไม่รองรับการค้าระหว่างประเทศ) เพื่อให้สิทธิชาวจีนและเวียดนามที่อาศัยบริเวณชายแดนสามารถนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ตามบัญชีที่กำหนดและของใช้ประจำวันในมูลค่าไม่เกิน 8,000 หยวนต่อวันต่อคน โดยได้รับการยกเว้นภาษีทุกชนิด รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) (สำหรับผลไม้นำเข้าผ่านด่านสากลจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 13) เพื่อนำมาจำหน่ายในตลาดการค้าของชาวชายแดน นโยบายดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของคนชายแดนและพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นชายแดน นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการในรูปสหกรณ์เพื่อช่วยเหลือในด้านเงินทุนและตลาดให้กับชาวชายแดนที่ไม่มีทุนในการดำเนินการซื้อขายสินค้าในตลาดการค้าชายแดนด้วย

ในขณะที่วิสาหกิจจีนที่จดทะเบียนและตั้งอยู่ในบริเวณชายแดนสามารถที่จะดำเนินธุรกิจแบบการค้าชายแดนมูลค่าน้อย (边境小额贸易) สามารถนำเข้าสินค้าของประเทศที่อยู่ติดกับด่านชายแดนและจุดผ่อนปรนเพื่อนำไปจำหน่ายต่อในจีนได้ โดยต้องดำเนินการสำแดงพิธีการศุลกากรและการตรวจกักกันสินค้า ดังเช่นการนำเข้าสินค้าปกติ แม้ว่าปัจจุบันจะไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีมูลค่าเพิ่มลงครึ่งหนึ่งสำหรับสินค้าที่นำเข้าแล้ว แต่ก็ยังได้รับการสนับสนุนด้านอื่น ๆ จากรัฐบาลท้องถิ่น เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ การอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งบริษัท เป็นต้น

ด้วยนโยบายการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชาวชายแดนผ่านตลาดการค้าชาวชายแดน ณ จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่ให้นำเข้าสินค้าและของใช้ประจำวันจากประเทศที่มีพรมแดนติดกันเท่านั้น ทำให้มีผู้ประกอบการจีนส่วนหนึ่งที่ร่วมกับชาวชายแดนใช้รูปแบบการนำเข้าผ่านทางจุดผ่อนปรนชายแดนบริเวณเวียดนาม-จีน เนื่องจากเวียดนามสามารถเพาะปลูกผลไม้เขตร้อนได้หลากหลายชนิด ส่งผลให้ผลไม้ไทยจำนวนไม่น้อยเมื่อเข้าเวียดนามแล้วแปลงสภาพเป็นผลไม้เวียดนามเพื่อใช้สิทธิพิเศษดังกล่าว โดยที่ตามระบบจีนด่านและจุดผ่อนปรนชายแดนจะไม่มีการบันทึกข้อมูลร่วมกับระบบศุลกากรที่ใช้กับด่านสากล ทั้งการนำเข้าแบบของใช้ส่วนบุคคลของชาวชายแดนและการค้ามูลค่าไม่มากโดยวิสาหกิจชายแดน ซึ่งสถิติการนำเข้าส่งออกโดยทั่วไปที่เข้าถึงได้จะอ้างอิงจากสถิติที่รวบรวมจากด่านสากล ในขณะที่ข้อมูลการค้าผ่านด่านหรือตลาดการค้าของชาวชายแดนซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลท้องถิ่นจะรวบรวมและรายงานโดยท้องถิ่นเอง

การนำเข้าผลไม้ไทยของจีน

ผลไม้จัดเป็นสินค้าที่จีนต้องทำพิธีสารข้อตกลงในการตรวจสอบและกักกันโรคกับประเทศผู้ส่งออกก่อนจึงจะสามารถที่จะนำเข้าได้ โดยทางกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคสาธารณสุขประชาชนจีน (General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine: AQSIQ) จะมีการปรับปรุงรายชื่อผลไม้จากประเทศต่าง ๆ ที่อนุญาตให้นำเข้าอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถนำเข้าผ่านด่านตรวจและกักกันตามที่กำหนดเท่านั้น ซึ่งจะเป็นด่านที่มีเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจและกักกันผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ

ด้านตามเมืองและมณฑลต่าง ๆ ในจีนที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ แบ่งออกเป็น ด้านท่าเรือหรือท่าอากาศยาน

- กรุงปักกิ่ง
- นครเซี่ยงไฮ้
- นครเทียนจิน
- นครฉงชิ่ง
- มณฑลกว่างต้ง (นครกว่างโจว เมืองเซินเจิ้น เมืองจูไห่ เมืองฝอซาน เมืองจ้านเจียง)
- มณฑลไห่หนาน (นครไห่โข่ว เมืองตงฟาง)
- มณฑลฝูเจี้ยน (นครฝูโจว เมืองเซี่ยเหมิน)
- มณฑลยูนนาน (นครคุนหมิง)
- เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง (เมืองกุ้ยหลิน เมืองฝางเฉิงก่าง เมืองชินโจว)
- มณฑลเหลียวหนิง (เมืองต้าเหลียน)
- มณฑลซานตง (นครจีหนาน เมืองชิงเต่า)
- มณฑลเจ้อเจียง (เมืองหนิงโป)
- มณฑลเจียงซู (นครหนานจิง)
- มณฑลเหอเป่ย์ (เมืองฉินหวงเต่า)
- มณฑลหูเป่ย์ (นครอู่ฮั่น)
- มณฑลอานฮุย (เมืองเหอเฟย์ เมืองฉงหลิง)
- มณฑลเหอหนาน (นครเจิ้งโจว)
- มณฑลซานซี (นครไท่หยวน)
- มณฑลเสฉวน (นครเฉิงตู)

อย่างไรก็ดี จีนมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของด่านสากล รวมถึงบุคลากรในด้านการตรวจและกักกันผลไม้เพื่อเปิดให้สามารถนำเข้าผลไม้ต่างประเทศในด้านสากลต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามสภาพความต้องการของตลาดเช่นกัน รายชื่อด่านที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศจึงมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ

ด้านทางบกที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้ไทยตามพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

- ด่านบ่อหานหรือโม่ฮาน (มณฑลยูนนาน) บนเส้นทาง R3A (เชียงของ-ห้วยทราย-บ่อเต็น-โม่ฮาน)
- ด่านโหย่วอี้กวาน (เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) บนเส้นทาง R9 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต-แดนสะหวัน-ลาวบาว-ลาวเซิน-โหย่วอี้กวาน)

ในขณะที่ด่านตงซิง และด่านหลงปิง ของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ซึ่งติดกับประเทศเวียดนามเพิ่งได้รับอนุมัติจาก AQSIQ เมื่อเดือนพฤษภาคม 2559 ให้เป็นด่านทางบกที่สามารถนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศได้ อย่างไรก็ดี ยังไม่สามารถนำเข้าผลไม้จากประเทศไทยด้วยการขนส่งทางรถยนต์ได้ เนื่องจากยังมิได้จัดทำพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนสำหรับการนำเข้าที่ด่านตงซิงและด่านหลงปิง

ตารางที่ 2 บัญชีรายชื่อผลไม้ที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก
(ข้อมูล ณ วันที่ 18 กันยายน 2559)

ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
ไทย (22 ชนิด)	มะขาม (<i>Tamarindus indica</i> ; Tamarind Pulp, Fruit of Tamarind) น้อยหน่า (<i>Annona squamosa</i> ; Sugar-apple, Sweetsop) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะเฟือง (<i>Averrhoa carambola</i> ; Fruit of Carambola) ฝรั่ง (<i>Psidium guajava</i> ; Guava) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ชมพู (<i>Syzygium samarangense</i> ; Rose apple) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) ลองกอง (<i>Lansium domesticum</i> ; Long kong) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) ละมุด (<i>Manilkara zapota</i> ; Sapodilla)กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) เสาวรส (<i>Passiflora coerulea</i> ; Passion fruit) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) ลำไย (<i>Dimocarpus longgana</i> ; Longan)ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) ส้มเขียวหวาน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo)
มาเลเซีย	ลำไย (<i>Dimocarpus longgana</i> ; longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) มะละกอ (<i>Chaenomeles sinensis</i> ; Pawpaw) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan)
อินโดนีเซีย	กล้วย (<i>Musa nana</i> ; Banana) ลำไย (<i>Dimocarpus longgana</i> ; longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) สละ (<i>Salacca zalacca</i> ; Salacca)
ฟิลิปปินส์	สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya)
เวียดนาม (8 ชนิด)	มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) ลำไย (<i>Dimocarpus longgana</i> ; longan) กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) แก้วมังกร (<i>Hylocereus undulatus</i> ; Pitaya)
พม่า	ลำไย (<i>Dimocarpus longgana</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) พุทรา Indian jujube (<i>Zizyphus mauritiana</i> ; Indian jujube) (มะม่วง แตงโม แตงหวาน พุทรา Indian jujube จำกัดให้นำเข้าผ่านด่านรูยี่ลี และด่านท่าลั่วของมณฑลยูนนานเท่านั้น)

ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
ลาว	แตงโม * (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) กล้วยหอม * (<i>Musa sapientum</i> ; Banana)
เนปาล	พวกล้ม * [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus lemon</i> ; Lemon)]
อินเดีย	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape)
ปากีสถาน	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange)]
ศรีลังกา	กล้วย * (<i>Musa sapientum</i> ; Banana)
ตุรกี	เชอร์รี่* (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
อิสราเอล	พวกล้ม [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ (<i>Citrus grandis</i> ; Pomelo) ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus lemon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradise</i> ; Grapefruit)] (ผลไม้ดังกล่าวเป็นการทดลองนำเข้า)
ทาจิกิสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
คีร์กีซสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
ญี่ปุ่น	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear)
เกาหลีเหนือ	Sweetberry (<i>Lonicera caerulea</i> L. var. <i>edulis</i> Turcz. ex Herd.; Sweetberry honeysuckle) Lingonberry (<i>Vaccinium</i> sp.; Lingonberry) (ใช้เฉพาะแปรรูปเท่านั้น)
เกาหลีใต้	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape)
จีนไต้หวัน	สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) น้อยหน่า (<i>Annona squamosa</i> ; Sugar apple, Sweet sop) Pawpaw (<i>Chaenomeles sinensis</i> ; Pawpaw) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะเฟือง (<i>Averrhoa carambola</i> ; Fruit of Carambola) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ฝรั่ง (<i>Psidium guajava</i> ; Guava) ชมพู (<i>Syzygium samarangense</i> ; Rose apple) หมาก (<i>Areca catechu</i> ; Betel nut) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum) ปี่แป/ผีผา (<i>Eriobotrya japonica</i> ; Loguot) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) พุทรา (<i>Zizyphus mauritiana</i> ; Indian jujube) บ๊วย (<i>Prunus mume</i> ; Japanese apricot, Mei) แก้วมังกร (<i>Hylocereus undulatus</i> ; Pitaya) แคนตาลูป (<i>Cucumis melo</i> ; Melon, Cantaloupe) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> , <i>Vitis labrusca</i> และพันธุ์ลูกผสม, ส่วนใหญ่เป็นองุ่นพันธุ์ลูกใหญ่)

ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	<i>Vitis vinifera</i> × <i>Vitis labrusca</i> na Bailey cv. Kyoho; Grape) พวกล้ม (ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) และพันธุ์ลูกผสม ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange)]
สหรัฐอเมริกา	ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; <i>Prunus domestica</i> Plum. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry. มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐออริกอน มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐไดาโฮ) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) พวกล้ม (มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐฟลอริดา มลรัฐแอริโซนา มลรัฐเท็กซัส) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐออริกอน) สตอเบอรี่ (<i>Fragaria ananassa</i>; Strawberry มลรัฐแคลิฟอร์เนีย)
แคนาดา	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry รัฐบริติชโคลัมเบีย) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium</i> ; Blueberry รัฐบริติชโคลัมเบีย)
เม็กซิโก	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. Hass; Avocado) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) แบล็คเบอร์รี่ (<i>Rubus ulmifolius</i> ; Blackberry) และราสเบอร์รี่ (<i>Rubus idaeus</i> ; Raspberry)
ปานามา	กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana)
เอกวาดอร์	กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango)
โคลัมเบีย	กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana)
คอสตาริกา	กล้วย (<i>Musa</i> AAA; Banana)
อุรุกวัย	พวกล้ม (<i>Citrus</i> sp.)
อาร์เจนตินา	พวกล้ม [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) และพันธุ์ลูกผสม] แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)
ชิลี	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> ; Kiwi fruit) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium</i> ; Blueberry) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
เปรู	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) พวกล้ม [ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus x paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม (<i>Citrus reticulata</i>) และพันธุ์ลูกผสม ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i>) มะนาวพันธุ์ <i>Citrus aurantifolia</i> มะนาวพันธุ์ <i>Citrus latifolia</i> และส้มผสม] Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
ฝรั่งเศส	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit)

ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
สเปน	พวกส้ม [ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum)
อิตาลี	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) พวกส้ม [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> cv. <i>Tarocco</i> ,cv. <i>Sanguinello</i> ,cv. <i>Moro</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> cv. <i>Femminello comune</i> ; Lemon)
ไซปรัส	พวกส้ม [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม Mandora (<i>Citrus sinensis</i> × <i>Citrus reticulata</i> ; Mandora)]
เบลเยียม	สาละ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)
กรีซ	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> ; <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit)
เนเธอร์แลนด์	สาละ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)
โปแลนด์	แอปเปิ้ล * (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
แอฟริกาใต้	พวกส้ม [ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
อียิปต์	พวกส้ม (<i>Citrus</i> sp.)
โมนาโก	พวกส้ม [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม clementine (<i>Citrus clementina</i> ; Clementine) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit)]
ออสเตรเลีย	พวกส้ม [ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i> , <i>Citrus limonia</i> ; Lime) ส้มแทงเจโล (<i>Citrus tangelo</i>) ส้มโอ grapefruit หวานพันธุ์ลูกผสม (<i>Citrus grandis</i> × <i>Citrus paradisi</i>)] มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple, มลรัฐแทสมาเนีย) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) เนกเตอริน* (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine)
นิวซีแลนด์	พวกส้ม [ส้ม (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้มเขียว (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) กีวี (<i>Actinidia Chinensis</i> ; Kiwi fruit) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum) สาละ (<i>Pyrus</i>

ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	pyrifolia; Pear) บ๊วย (Prunus mume; Japanese apricot, Mei) ลูกพลับ* (Diospyros kaki ; Persimmons)

หมายเหตุ: ชื่อผลไม้ดังกล่าวใช้ชื่อภาษาลาตินทางวิทยาศาสตร์เป็นตัวเอน และชื่อภาษาอังกฤษ

* ได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้ แต่เนื่องจากการตรวจสอบยังไม่ได้เสร็จสิ้นตามข้อตกลงกักกันพืช หรือ ประเทศที่ส่งออกยังไม่ได้ส่งรายชื่อสวนและโรงคัดบรรจุมาขึ้นทะเบียนกับ AQSIQ ปัจจุบันจึงยังนำเข้าไม่ได้

ในปี 2558 จีนนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยปริมาณมากถึง 643,427 ตัน มูลค่ากว่า 1,169 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากสถิติที่เป็นทางการพบว่าปี 2557 ร้อยละ 1.02 แต่เมื่อเทียบกับปี 2556 ซึ่งอยู่ที่ 773,925 ตัน พบว่ายังมีปริมาณนำเข้าน้อยกว่าปี 2556 ร้อยละ 16.86 แต่เมื่อพิจารณามูลค่านำเข้าต่อหน่วยกลับพบว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมูลค่านำเข้าต่อหน่วยของผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ที่จีนนำเข้าจากไทยในปี 2555-2558 อยู่ที่ 1.47 1.67 1.73 และ 1.82 ดอลลาร์สหรัฐต่อกก. ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยของจีน ปี 2556-2558

แยกตามเขตการดูแลของศุลกากรจีน 10 อันดับแรก

ลำดับ	เขตดูแลของศุลกากร	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
	รวมทุกเขต	773,925	636,904	643,427	1.02
1	เซินเจิ้น (กวางตุ้ง)	530,156	475,790	414,650	-12.85
2	คุนหมิง (ยูนนาน)	92,840	94,120	119,133	26.57
3	เซี่ยงไฮ้	52,273	21,481	28,459	32.49
4	หนานหนิง (กว่างซี)	28.27	0.22	23,905	108,659 เท่า
5	กว่างโจว (กวางตุ้ง)	63,275	8,946	23,104	158.26
6	หวงผู่ (กวางตุ้ง)	1,638	3,667	11,529	214.43
7	เซี่ยเหมิน (ฝูเจี้ยน)	13,229	17,854	6,932	-61.18
8	ต้าเหลียน (เหลียวหนิง)	6,237	3,170	5,561	75.41
9	ชิงเต่า (ซานตง)	1,604	1,786	5,015	180.86
10	ฝูโจว (ฝูเจี้ยน)	7,292	2,259	1,514	-33.00

จากตารางที่ 1 และ 3 พบว่า ในปี 2558 ไทยมีการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปยังจีนปริมาณ 495,370 ตัน ในขณะที่จีนมีการนำเข้าจากไทยปริมาณมากถึง 643,427 ตัน ปริมาณที่จีนนำเข้ามากกว่าที่ไทยส่งออกเนื่องจากว่ามีผลไม้บางส่วนที่ส่งออกไปฮ่องกงแต่ปลายทางท่าที่รับสินค้าคือจีน โดยจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยผ่านเขตดูแลของศุลกากรเซินเจิ้นปริมาณ 414,650 ตัน มากที่สุดในจีน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.44 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทย หากพิจารณาที่ 10 อันดับแรก พบว่ามีการนำเข้าผ่านมณฑลกวางตุ้งมากถึง 449,283 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.83 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดของจีน ในขณะที่การนำเข้าผ่านเขตดูแลของศุลกากรคุนหมิงซึ่งมากเป็นอันดับ 2 ของจีน มีแนวโน้ม

เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยส่วนใหญ่จะเป็นการขนส่งทางบกผ่านเส้นทาง R3A ส่วนเขตดูแลของศุลกากรที่มีแนวโน้มในการนำเข้าเพิ่มขึ้นเมื่อพิจารณาจากสถิติปี 2556-2558 คือ หนานหนิง หวงผู่ และชิงต้าว โดยในปี 2558 มีปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้น 108,659 เท้า และร้อยละ 214.43 และ 180.86 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มีการนำเข้าจากเขตดูแลของศุลกากรเงินเจิ้น เซี่ยเหมิน และฝูโจว ลดลงอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยของจีน

ปี 2556-2558 แยกตามรูปแบบการขนส่ง ในเขตการดูแลของศุลกากรจีน 3 อันดับแรก

ลำดับ	เขตดูแลของศุลกากร	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
	รวมทุกเขต	773,925	636,904	643,427	1.02
	ทางบกทุกเขต (เทียบการนำเข้าทั้งหมด)	566,204 (73.16%)	544,858 (85.55%)	535,746 (83.26%)	-1.67
1	เงินเจิ้น (กวางตุ้ง) (เทียบขนส่งทางบก)	473,343 (83.60%)	450,747 (82.73%)	392,891 (73.34%)	-12.84
2	คุนหมิง (ยูนนาน) (เทียบขนส่งทางบก)	92,840 (16.40%)	94,111 (17.27%)	119,100 (22.23%)	26.55
3	หนานหนิง (กวางซี) (เทียบขนส่งทางบก)	21.48 (0.004%)	0	23,734 (4.43)	n/a
	ทางทะเลทุกเขต (เทียบการนำเข้าทั้งหมด)	201,474 (26.03%)	82,361 (12.93%)	101,210 (15.73%)	22.89
1	เซี่ยงไฮ้	51,580	19,669	26,755	36.03
2	เงินเจิ้น (กวางตุ้ง)	56,814	25,044	21,758	-13.12
3	กว่างโจว (กวางตุ้ง)	60,487	4,544	19,226	323.07
	ทางอากาศทุกเขต (เทียบการนำเข้าทั้งหมด)	6,236 (0.81%)	9,685 (1.52%)	6,471 (1.01%)	-33.19
1	กว่างโจว (กวางตุ้ง)	2,788	4,401	3,878	-11.9
2	เซี่ยงไฮ้	687	1,812	1,704	-5.93
3	ปักกิ่ง	2,456	3,286	786.71	-76.06

จากตารางที่ 4 พบว่า ในปี 2558 จีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยผ่านเส้นทางขนส่งทางบกปริมาณ 535,746 ตัน คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 83.26 ของเส้นทางการนำเข้าผลไม้ไทยของจีน ในขณะที่การขนส่งทางทะเล และทางอากาศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.73 และ 1.01 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางบกผ่านเมืองเงินเจิ้นที่ติดกับฮ่องกง (ผ่านด่านเหวินจินตู) โดยเป็นการขนส่งจากไทยมายังฮ่องกงทางเรือแล้วจากฮ่องกงเข้าเงินเจิ้นทางรถยนต์คิดเป็นร้อยละ 61.06 ของเส้นทางการนำเข้าของจีน และมากถึงร้อยละ 73.34 เมื่อเทียบกับการนำเข้าผ่านทางบก ในขณะที่การขนส่งทางบกผ่านเส้นทาง R3A จากไทย ผ่านลาวเข้าจีนทางมณฑลยูนนานมีปริมาณ 119,100 ตัน คิดเป็นร้อยละ 18.51 ของเส้นทางการนำเข้าของจีน ซึ่งการขนส่งทางบกผ่านเส้นทาง R3A จากสถิติพบว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมถึงมีสัดส่วนของการขนส่งทางบกเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2555-2558 อยู่ที่ร้อยละ 13.75 16.40 17.27 และ 22.23 ตามลำดับ ทั้งนี้ พบว่าการขนส่งผ่านเส้นทาง R9 จากไทย ผ่านลาว

เวียดนาม และเข้าจีนที่เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงซึ่งเป็นเส้นทางตามพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการตรวจสอบและกักกันโรคสำหรับการขนส่งผลไม้ไทยผ่านประเทศที่สามเข้าประเทศจีน กลับมีสถิติการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2558 ที่ผ่านมา เมื่อเทียบกับปี 2556 และ 2557 ที่แทบจะไม่มีการนำเข้าเลย ซึ่งน่าจะเกี่ยวกับการที่ทางศุลกากรและหน่วยงานตรวจสอบและกักกันการเข้า-ออกของจีนบริเวณชายแดนจีน-เวียดนามมีความเข้มงวดในเรื่องของการตรวจสอบสินค้าที่มีใช้สินค้าของประเทศเวียดนาม แต่มาสวมใช้สิทธิการค้าโดยชาวชายแดนผ่านจุด/ตลาดผ่อนปรนชายแดน

ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ที่ขนส่งทางทะเล ตรงจากไทยมายังจีนจากสถิติข้างต้นพบว่าในปี 2558 มีปริมาณการขนส่งทางเส้นทางเดินเรือ 101,210 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.89 เมื่อเทียบกับปี 2557 โดยมีปริมาณการนำเข้าทางเรือเข้ามายังเขตดูแลของศุลกากรกว่างโจว หวงผู่ ต้าเหลียน และชิงเต่า เพิ่มขึ้นมาก

ในส่วนของการขนส่งทางอากาศในปี 2558 มีปริมาณการนำเข้า 6,471 ตัน ลดลงร้อยละ 33.19 เมื่อเทียบกับปี 2557 อย่างไรก็ดี พบว่าเขตการดูแลของศุลกากรที่มีการนำเข้าทางเครื่องบินมากที่สุดสามลำดับแรก คือ กว่างโจว เซี่ยงไฮ้ และปักกิ่ง ตามลำดับ ซึ่งต่างเป็นเมืองที่มีความหนาแน่นของประชากรมาก ประชากรมีรายได้และกำลังการบริโภคสูง โดยมีการขนส่งทางอากาศมากที่สุดเข้าผ่านท่าอากาศยานนานาชาติไปหยุนของนครกว่างโจวปริมาณกว่า 3,878 ตัน ลดลงร้อยละ 11.90 เพื่อรองรับการบริโภคของประชากรในมณฑลกว่างต้งกว่า 100 ล้านคน รวมถึงกระจายในตลาดทางใต้ของจีน

ตารางที่ 5 สถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2557-2558 (ผลไม้ที่มีปริมาณนำเข้ามากกว่าหนึ่งพันตัน)

ผลไม้	ปริมาณนำเข้า (ตัน)			มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			มูลค่านำเข้าต่อกก. (ดอลลาร์สหรัฐ)	
	ปี 2557	ปี 2558	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2557	ปี 2558	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2557	ปี 2558
ทุเรียน	315,476	298,793	-5.29	592.54	567.94	-4.15	1.88 (61.06)	1.90 (65.08)
ลำไย	155,440	145,019	-6.70	226.52	208.56	-7.93	1.46 (47.42)	1.44 (49.32)
มังคุด	77,197	97,185	25.89	144.16	220.47	52.94	1.87 (60.74)	2.27 (77.75)
กล้วย	25,537	26,115	2.26	32.90	36.21	10.04	1.29 (41.90)	1.39 (47.61)
มะพร้าว (ควั่น)	8,610	25,480	195.93	11.00	25.79	134.44	1.28 (41.57)	1.01 (34.59)
ลำไยอบแห้ง	30,276	11,331	-62.58	45.27	18.35	-59.46	1.50 (51.38)	1.62 (55.49)
มะพร้าว (เจีย)	1,980	11,202	465.62	2.22	14.34	546.91	1.12 (36.38)	1.28 (43.84)
ส้มโอ	3,840	4,316	12.39	6.46	8.36	29.31	1.68 (54.57)	1.94 (66.45)

ผลไม้	ปริมาณนำเข้า (ตัน)			มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			มูลค่านำเข้าต่อกก. (ดอลลาร์สหรัฐ)	
	ปี 2557	ปี 2558	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2557	ปี 2558	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2557	ปี 2558
ลิ้นจี่	5,457	2,583	-52.67	5.13	3.76	-26.64	0.94 (30.53)	1.46 (50.01)
น้อยหน่า	1,257	1,333	6.10	4.52	4.62	2.31	3.6 (116.93)	3.47 (118.85)
มะม่วง	1,643	1,190	-27.57	5.44	4.98	-8.42	3.31 (107.51)	4.19 (143.51)

หมายเหตุ: 1. มูลค่านำเข้าต่อ กก. ภายในวงเล็บหน่วยเป็นบาท

2. อัตรากลางเฉลี่ยในการแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพฯ (ปี 2557 และ 2558 1 ดอลลาร์สหรัฐ ประมาณ 32.48 และ 34.25 บาท) อ้างอิงจากเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2558 ที่ผ่านมามีพบว่าผลไม้ที่จีนนำเข้าปริมาณมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ทุเรียน ลำไย และมังคุด ในขณะที่มูลค่านำเข้าต่อหน่วยสูงสุด คือ มะม่วง น้อยหน่า และมังคุด ตามลำดับ ในส่วนของมังคุดมีการนำเข้าปริมาณมากถึง 97,185 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.89 เมื่อเทียบกับปี 2557 เมื่อพิจารณาผลผลิตมังคุดของไทยในปี 2558 พบว่ามีปริมาณเพียง 199,911 ตัน ลดลง 89,448 ตัน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 30.91 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่ผลผลิตของผลไม้ไทยอื่น ๆ ที่มีปริมาณผลผลิตลดลง เช่น ลำไยมีปริมาณผลผลิต 872,122 ตัน ลดลง 109,225 ตัน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 11.13 เมื่อเทียบกับปี 2557 ทุเรียนมีปริมาณผลผลิต 601,884 ตัน ลดลง 29,747 ตัน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 4.71 เป็นต้น ต่างก็มีปริมาณนำเข้าในจีนลดลงด้วย แสดงให้เห็นว่าการนำเข้ามังคุดของจีนในปี 2558 มีลักษณะที่แตกต่างจากผลไม้อื่นอย่างมีนัยสำคัญ

ผลไม้ที่มีศักยภาพและโอกาสในตลาดจีนอย่างมากในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา คือ มะพร้าวอ่อน (มะพร้าวน้ำหอม) โดยมะพร้าว (เจีย) ซึ่งเป็นมะพร้าวอ่อนที่มีการลอกเปลือกขาวออกจนเหลือเพียงกะลา มีการนำเข้าจากหลักร้อยละ เพิ่มเป็นหลักพันตัน และหลักหมื่นตัน ตามลำดับ โดยในปี 2556 มีการนำเข้าเพียง 270 ตัน ในปี 2557 มีการนำเข้า 1,980 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 632.31 เมื่อเทียบกับปี 2556 และในปี 2558 มีการนำเข้า 11,202 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 465.62 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มะพร้าว (ควั่น) ซึ่งเป็นมะพร้าวอ่อนที่ลอกเปลือกเขียวออกโดยยังมีเปลือกขาวหุ้มอยู่ มีการนำเข้าจากไทยในปี 2558 สูงถึง 25,480 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 195.93 เมื่อเทียบกับปี 2557 สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของผู้บริโภคจีนต่อมะพร้าวไทย ซึ่งหนึ่งในปัจจัยที่มีส่วนสำคัญก็เป็นผลจากนักท่องเที่ยวจีนจำนวนมากที่เดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศไทย และติดใจในรสชาติของมะพร้าวไทย และการเปิด/ขยายสาขาของร้านอาหารไทยในจีนที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากขึ้นโดยในเมนูของร้านอาหารไทยก็มีมะพร้าวเป็นส่วนประกอบในอาหารและเครื่องดื่ม ส่งผลให้มีการบริโภคมะพร้าวจากไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้นจากแนวโน้มดังกล่าวจึงคาดการณ์ได้ว่ามะพร้าวยังคงมีโอกาสนในการขยายตัวได้อีกมากในตลาดจีน โดยปกติในแต่ละปีไทยผลิตมะพร้าวอ่อน (มะพร้าวน้ำหอม) ได้มากกว่า 300,000 ตัน แต่ปัจจุบันมีการนำเข้ามายังจีนเพียงแค่ประมาณ 37,000 ตัน

ตารางที่ 6 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และน้ำตาลที่บริโภคได้ใน HS Code 08 รวมและสูงสุด 3 อันดับแรกจาก
ประเทศไทยของจีน ปี 2556-2558 แยกตามรูปแบบของการขนส่ง

ลำดับ	รายการ	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
รวมทุกรายการ		773,925	636,904	643,427	1.02
ทางบก		566,204	544,858	535,746	-1.67
สัดส่วนการขนส่ง (%)		73.16	85.55	83.26	
1	ทุเรียน	249,448	297,348	285,613	-3.95
2	ลำไย	185,974	135,342	105,021	-22.40
3	มังคุด	99,282	69,345	92,992	34.10
	ลำไยอบแห้ง	62	30	383	1,175.16
ทางทะเล		201,474	82,361	101,210	22.89
สัดส่วนการขนส่ง (%)		26.03	12.93	15.73	
1	ลำไย	53,430	20,025	39,991	99.70
2	มะพร้าว (ควั่น)	2,492	6,775	23,358	244.74
3	ทุเรียน	72,533	18,122	13,033	-28.08
	ลำไยอบแห้ง	61,243	30,246	10,944	-63.82
ทางอากาศ		6,236	9,685	6,471	-33.19
สัดส่วนการขนส่ง (%)		0.81	1.52	1.01	
1	มังคุด	3,427	6,478	2,467	-61.92
2	น้อยหน่า	1,055	1,257	1,333	6.10
3	มะม่วง	885	1,176	967	-17.78

จากตารางที่ 4 และ 6 พบว่าในปี 2558 ผลไม้ไทยที่นำเข้าจีนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกมากที่สุดสามชนิดแรก คือ ทุเรียน (ร้อยละ 53.31) ลำไย (ร้อยละ 19.60) และมังคุด (ร้อยละ 17.36) ซึ่งเป็นผลไม้ที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุดสามชนิดในบรรดาผลไม้ทั้งหมด โดยส่วนใหญ่จะผ่านเข้ามาทางด่านเหวินจินตู้ของเมืองเซินเจิ้น (ขนส่งทางเรือจากไทยไปฮ่องกง แล้วจากฮ่องกงขนส่งทางรถยนต์เข้ายังเซินเจิ้น) บางส่วนผ่านเข้ามาทางเส้นทางสาย R3A โดยแนวโน้มการนำเข้าผลไม้ไทยมาจีนในรูปแบบนี้มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการนำเข้าทางบกผ่านเส้นทาง R3A ในขณะที่ในปี 2558 มีการนำเข้าผลไม้ไทยผ่านทางเส้นทาง R9/R12 หลังจากที่ไม่ได้มีการนำเข้าที่ด่านโหย่วอี้กวนของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยมีการนำเข้ามากถึง 23,734 ตัน และพบว่าการนำเข้ามังคุดและลำไยอบแห้งผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 34.10 และร้อยละ 1,175 ตามลำดับ

ในขณะที่สัดส่วนของการนำเข้าผลไม้ไทยด้วยการขนส่งทางทะเลตรงจากไทยไปยังท่าเรือของจีนในปี 2558 มีปริมาณเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 22.89 เมื่อเทียบกับปี 2557 โดยพบว่าการขนส่งลำไยและมะพร้าว (ควั่น) เพิ่มขึ้นร้อยละ 99.70 และ 244.74 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2557 และพบว่าปริมาณการนำเข้ามะพร้าว (ควั่น) ผ่านทางการขนส่งทางเรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าทุเรียนและลำไยอบแห้งผ่านทางการขนส่งทางเรือมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของการนำเข้าผลไม้ไทยผ่านการขนส่งทางอากาศส่วนใหญ่จะเป็นมังคุด น้อยหน่า และมะม่วง ซึ่งเป็นผลไม้ที่มีราคาสูงและมีอายุในการเก็บรักษาสั้น ในปี 2558 มีการนำเข้าผลไม้ไทยผ่านการขนส่งทางอากาศลดลงมากถึงร้อยละ 33.19 เมื่อเทียบกับปี 2557 โดยมีการนำเข้ามังคุดและมะม่วงลดลงร้อยละ 61.92 และ 17.78 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มีการนำเข้าน้อยหน่าจากไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.10 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยน้อยหน่าจะเป็นการนำเข้าผ่านทางท่าอากาศยานทั้งหมด

ปัญหาการตรวจและกักกันผลไม้ไทยในปี 2558

จีนมีความเข้มงวดในการตรวจและกักกันผลไม้ที่ด่านนำเข้าระหว่างประเทศอย่างมาก ในปี 2558 ที่ผ่านมา มีการตรวจและพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลไม้ไทยโดยมีการนำเสนอข่าวในเว็บไซต์ของกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคสาธารณสุขรัฐประชาชนจีน (General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine: AQSIQ) และเว็บไซต์กรมตรวจสอบและกักกันการเข้า-ออก (Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau: CIQ) ต่าง ๆ ของจีน ดังนี้

1. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2558 AQSIQ ประกาศรายชื่อผู้ส่งออกผลไม้ไทยที่ถูกระงับไม่ให้ส่งผลไม้เข้ามายังจีน จำนวน 18 บริษัท เนื่องจากตรวจพบปริมาณสารเคมีตกค้างเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด โดยเป็นบริษัทส่งออกลำไย 13 บริษัท ส่วนใหญ่ตรวจพบปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในลำไยมากกว่า 50 ppm (mg/kg) และเป็นบริษัทส่งออกลำไย 5 บริษัท ซึ่งตรวจพบสารเคมี Carbendazim ซึ่งใช้ในการกำจัดโรคพืชตกค้างในลำไยเกินกว่า 0.1 mg/kg
2. วันที่ 19 มีนาคม 2558 กรมตรวจสอบและกักกันการเข้า-ออก (CIQ) ซิงคโปร์ ได้ทำลายลำไยหนึ่งล็อต ปริมาณ 27.56 ตัน หลังจากตรวจพบปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้าง 152 mg/kg เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด และสั่งระงับการนำเข้าลำไยของผู้ส่งออกรายดังกล่าว
3. วันที่ 15 พฤษภาคม 2558 กรมตรวจสอบและกักกันการเข้า-ออก (CIQ) ฝอซาน พบว่าในช่วงที่ผ่านมาพบซากด้วงหนวดยาวอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์ที่บรรจุลำไยต่อเนื่องกัน 5 ล็อต
4. วันที่ 2 ธันวาคม 2558 กรมตรวจสอบและกักกันการเข้า-ออก (CIQ) เมืองล่า ตรวจพบเพลี้ยแป้งชนิด *Planococcus minor* (Maskell) ที่ติดมากับลำไยจำนวน 1 ล็อต
5. ปี 2558 กรมตรวจสอบและกักกันการเข้า-ออก (CIQ) ซิงคโปร์ ตรวจพบสารฟลูออไรด์และคาร์เบนดาซิมตกค้างในลำไยเกินมาตรฐานจำนวน 1 ล็อต
6. วันที่ 4 ธันวาคม 2558 AQSIQ ประกาศรายชื่อผู้ส่งออกผลไม้ไทยที่ถูกระงับไม่ให้ส่งผลไม้เข้ามายังจีน จำนวน 21 บริษัท โดยเป็นบริษัทส่งออกลำไย 14 บริษัท (มีเพียงบริษัทเดียวที่หลุดออกจากรายชื่อที่ประกาศเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2559 ในขณะที่มีบริษัทที่ถูกระงับการส่งออกเพิ่มอีก 2 บริษัทจากรายชื่อเดิม) และเป็นบริษัทส่งออกลำไย 7 บริษัท (มีบริษัทที่ถูกระงับการส่งออกเพิ่มอีก 2 บริษัทจากรายชื่อเดิม)

ปัจจุบัน จีนให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยของอาหารอย่างมาก เกษตรกรที่เพาะปลูกผลไม้และโรงคัดบรรจุเพื่อส่งออกมายังจีน จึงควรที่จะดำเนินการตามมาตรฐานการเพาะปลูกและการคัดบรรจุอย่างเข้มงวด เพื่อลดความสูญเสียจากการตรวจและกักกันสินค้าที่เข้มงวดของจีน

ตอนที่ 2 ผลไม้ไทย 3 อันดับแรกที่จินนำเข้ามามากที่สุด

ในตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ ราคาขายส่งและราคาขายปลีกของผลไม้ไทยสามอันดับแรกที่จินนำเข้ามามากที่สุด ได้แก่ ทูเรียน ลำไย และมังคุด ตามลำดับ

ตลาดส่งออกทูเรียน ลำไย และมังคุดของไทย

ตารางที่ 7 ปริมาณการส่งออกทูเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง และมังคุดของไทยไปต่างประเทศ และสูงสุด 4 อันดับแรก

ลำดับ	ประเทศ/เขต ดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
ทุเรียน					
รวม		367,057	369,602	358,192	-3.09
1	ฮ่องกง	147,803	190,339	164,615	-13.51
2	จีน	198,875	149,949	158,792	5.90
3	เวียดนาม	2,377	9,820	18,233	85.68
4	ไต้หวัน	11,364	11,065	9,627	-13.00
ลำไย					
รวม		413,400	357,207	431,121	20.69
1	เวียดนาม	78,286	132,511	211,680	59.74
2	จีน	203,869	114,962	130,476	13.50
3	อินโดนีเซีย	54,470	70,840	46,078	-34.95
4	ฮ่องกง	60,921	29,853	31,169	4.41
ลำไยอบแห้ง					
รวม		140,232	196,666	110,729	-43.70
1	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	75,131 (53.58%)	154,862 (78.74%)	91,083 (82.26%)	-41.18
2	จีน	60,960	34,731	12,761	-63.26
3	เมียนมาร์	2,723	5,534	4,718	-14.74
4	ฮ่องกง	290	448	528	17.90
มังคุด					
รวม		215,182	195,108	178,384	-8.57
1	จีน	85,904	68,947	96,284	39.65
2	เวียดนาม	90,899	109,638	72,116	-34.22
3	ฮ่องกง	26,661	11,787	4,043	-65.70
4	มาเลเซีย	1,116	1,031	2,003	94.35

จากตารางที่ 7 พบว่า ในปี 2558 เมื่อพิจารณาเชิงปริมาณของการส่งออก ในส่วนของทูเรียน ตลาดส่งออกหลักของไทยคือฮ่องกงและจีน โดยมีการส่งออกทูเรียนตรงไปตลาดจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.90 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มีการส่งออกไปฮ่องกงลดลงร้อยละ 13.51 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มี

แนวโน้มการส่งออกทุเรียนไปประเทศ/เขตดินแดนที่มีพรมแดนติดกับจีนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะการส่งออกไปประเทศเวียดนามในปี 2558 มากถึง 18,233 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 85.68 ขยับขึ้นมาเป็นตลาดส่งออกทุเรียนอันดับสามแทนที่ได้หัวนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการเติบโตของปริมาณการส่งออกอย่างมีนัยสำคัญ

ในส่วนของลำไย ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2558 คือ เวียดนาม มีปริมาณการส่งออกลำไยไปเวียดนามมากถึง 211,680 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.10 เมื่อเทียบกับปริมาณการส่งออกลำไยทั้งหมดของไทย (เกือบครึ่งหนึ่งของการส่งออกลำไยของไทยส่งไปเวียดนาม) เพิ่มขึ้นจากปี 2557 มากถึง 79,169 ตัน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.74 เมื่อพิจารณาการส่งออกในช่วง 2556-2558 พบว่ามีการส่งออกลำไยไปเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด ในขณะที่มีการส่งออกไปจีนเพียง 130,476 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.50 และมีการส่งออกไปอินโดนีเซียลดลงร้อยละ 34.95 เมื่อเทียบกับปี 2557

ในส่วนของมังคุด ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2556-2557 ได้เปลี่ยนจากจีนเป็นเวียดนาม โดยตัวเลขปริมาณการส่งออกมังคุดไปเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2556 โดยในปี 2556 ส่งออกไปเวียดนามมากถึง 90,899 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 มากถึง 35,276 ตัน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 63.4 และในปี 2557 ก็ยังคงเพิ่มขึ้นอีก 18,739 ตัน เมื่อเทียบกับปี 2556 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.61 แต่ในปี 2558 กลับพบว่าการส่งออกไปจีนมากกว่าเวียดนาม โดยมีการส่งออกไปจีนปริมาณมากถึง 96,284 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.65 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มีการส่งออกไปเวียดนามเพียง 72,116 ตัน ลดลงร้อยละ 34.22 และมีการส่งออกไปฮ่องกง 4,043 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 65.70 อย่างไรก็ดี พบว่าในปี 2558 มีการส่งออกมังคุดไปยังมาเลเซีย 2,003 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 94.35

ในส่วนของลำไยอบแห้ง ในช่วงปี 2556-2558 พบว่า ตลาดส่งออกหลักของไทยคือเวียดนาม โดยมีสัดส่วนของการส่งออกลำไยอบแห้งไปยังเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 53.58 ในปี 2556 เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.26 ในปี 2558 ซึ่งพบว่าสัดส่วนการส่งออกลำไยอบแห้งไปยังเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่มีการส่งออกไปจีนลดลงอย่างต่อเนื่องจากปริมาณ 60,960 ตัน ในปี 2556 เหลือเพียง 12,761 ตัน ในปี 2558

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สันนิษฐานได้ว่าผลไม้ของไทยที่ส่งออกไปเวียดนามนั้น ผู้นำเข้าและส่งออกของเวียดนาม และผู้ประกอบการจีนบางส่วนคงจะมีการใช้สิทธิประโยชน์ของชาวชายแดนผ่านจุด/ตลาดผ่อนปรนชายแดนระหว่างจีนและเวียดนามในการนำเข้าผลไม้ไทยซึ่งแปลงเป็นผลไม้ของเวียดนาม อย่างไรก็ตาม วิธีการดังกล่าวก็เชื่อว่าจะเป็นวิธีการที่ยั่งยืน เนื่องจากหากทางหน่วยงานของจีนมีความเข้มงวดในการตรวจสอบการนำเข้าตามสิทธิของชาวชายแดนก็จะไม่สามารถนำเข้าผลไม้ของไทยเข้ามายังตลาดผ่อนปรนชายแดนได้ รวมถึงผู้ประกอบการอาจต้องเสี่ยงกับการถูกตรวจสอบหรือดำเนินคดีในข้อหาการลักลอบศุลกากรได้เช่นกัน

การนำเข้าของจีน

ชาวจีนมีแนวโน้มบริโภคผลไม้ไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากปัจจัยของคุณภาพความปลอดภัยของผลไม้ และรสชาติของผลไม้ไทยเองแล้ว อีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลไม่น้อยก็คือการที่ชาวจีนเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และได้มีโอกาสรับประทานผลไม้ไทยที่หลากหลายชนิดในประเทศไทยในช่วงของการท่องเที่ยว เมื่อกลับมาถึงก็ยังติดใจในรสชาติและมีการซื้อหาบริโภคในจีนอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 8 สถิติผลไม้ 3 ชนิดแรกที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุด แสดงปริมาณผลผลิตของไทย ราคาที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวน ปริมาณที่จีนนำเข้า และมูลค่านำเข้าต่อกก. ในปี 2557-2558

ผลไม้	ปี 2557				ปี 2558			
	ปริมาณ ผลผลิต (ตัน)	ราคา ที่ เกษตรกร ขายได้ (บาท/กก.)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	มูลค่านำเข้า ต่อกก. (บาท/กก.)	ปริมาณ ผลผลิต (ตัน)	ราคา ที่ เกษตรกร ขายได้ (บาท/กก.)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	มูลค่านำเข้า ต่อกก. (บาท/กก.)
ทุเรียน	631,631	34.29	315,476	61.06	601,884 -4.71%	46.96	298,793 -5.29	65.08
ลำไย	981,347	25.37	155,440	47.42	872,122 -11.13%	28.57	145,019 -6.70%	49.32
มังคุด	289,359	20.18	77,197	60.74	199,911 -30.91%	34.87	97,185 25.89%	77.75

จากตารางที่ 7 และ 8 พบว่าในปี 2558 ทุเรียน ลำไย และมังคุด ต่างมีปริมาณผลผลิตลดลง เนื่องจากผลกระทบของสภาพอากาศที่ร้อนและแห้งแล้ง ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกต่างประเทศต่างลดลงตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม ในปี 2558 ไทยมีการส่งออกลำไยและลำไยอบแห้งรวม 541,850 ตัน ลดลงร้อยละ 2.17 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่ามีการส่งออกลำไยสดกว่า 431,121 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.69 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มีการส่งออกลำไยอบแห้งเพียง 110,729 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 43.70

ในส่วนของการนำเข้าผลไม้จากไทยของจีนสูงสุด 3 รายการแรก คือ ทุเรียน ลำไย และมังคุด พบว่า มีการนำเข้าทุเรียนและลำไยจากไทยปริมาณลดลงร้อยละ 5.29 และ 6.70 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2557 ซึ่งหากใช้สมมติฐานที่ว่าปริมาณผลผลิตและปริมาณการนำเข้าน่าจะมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือหากปริมาณผลผลิตผลไม้ของไทยลดลง ปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนน่าจะลดลงตามไปด้วยในสัดส่วนที่ไม่น่าจะต่างกันมาก จะพบว่าการนำเข้าทุเรียนของจีนมีความสอดคล้องกับสมมติฐานข้างต้น การนำเข้าลำไยของจีนมีความต่างจากสมมติฐานไปบ้าง โดยมีปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 6.70 ในขณะที่ผลผลิตลำไยลดลงร้อยละ 12.34 แสดงให้เห็นว่ามีการนำเข้าลำไยในอัตราที่เพิ่มมากกว่าการลดลงของผลผลิต ในขณะที่การนำเข้ามังคุดของจีนมีความแตกต่างจากสมมติฐานโดยสิ้นเชิง โดยผลผลิตของมังคุดในปี 2558 มีเพียง 199,911 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 30.91 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่จีนมีการนำเข้า 97,185 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.89 และยังพบว่าไทยมีการส่งออกทุเรียน และลำไย ไปยังเวียดนามเพิ่มขึ้น ในขณะที่มีการส่งออกมังคุดไปยังเวียดนามลดลง โดยเป็นการเพิ่มขึ้นและลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาที่มูลค่าของการนำเข้าทางฝั่งจีน พบว่ามูลค่านำเข้าของทุเรียน ลำไย และมังคุด ในปี 2558 มีราคาสูงกว่าราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายหน้าสวนทั่วไป (คละเกรด) ประมาณร้อยละ 38.59 72.63 และ 122.97 ตามลำดับ เนื่องจากผลไม้ก่อนส่งออกต้องมีการคัดเลือกรักษาคุณภาพของผลไม้โดยนำเกรดดีส่งออกผ่านกระบวนการในการยืดอายุในการเก็บรักษา การจัดบรรจุภัณฑ์ และการขนส่ง ทำให้มีการเพิ่มมูลค่าของผลไม้ตามลำดับ และเมื่อนำเข้ามูลค่านำเข้าของผลไม้ก็จะใช้ราคาพึงชำระอากรที่ศุลกากรจีนเป็นผู้ประเมิน ประกอบกับมูลค่าที่ผู้นำเข้าแจ้ง (ส่วนใหญ่ราคาพึงชำระอากรจะสูงกว่าราคาผู้นำเข้ายื่น) เพื่อใช้ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 13 อีกด้วย

ในประเทศจีนก็เหมือนกับในประเทศต่าง ๆ ที่มีตลาดกลางในการซื้อ-ขายส่งผลไม้ที่ผลิตได้ในประเทศและผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ตลาดกลางซื้อ-ขายส่งผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดของจีนอยู่ที่ตลาดขายส่งฝัก

และผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจว มีปริมาณการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60-70 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้ของจีน ร้อยละ 30-35 ของผลไม้นำเข้าเป็นผลไม้ไทย โดยผลไม้ไทยที่ส่งออกไปยังประเทศจีนร้อยละ 70-80 ส่งผ่านตลาดเจียงหนาน ก่อนกระจายไปยังมณฑลต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน

สำหรับผู้บริโภคชาวจีนทั่วไปหากจะเลือกซื้อผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศนั้นก็สะดวกเนื่องด้วยปัจจุบันห้างโมเดิร์นเทรดในเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน อาทิ AEON LOTUS VANGUARD FRIENDSHIP HUALIAN PARKNSHOP ต่างก็มีจำหน่ายผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งผลไม้ไทยก็เป็นหนึ่งในผลไม้ที่ห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ เลือกสรรที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้ผู้บริโภค

ทุเรียน

จีนเป็นตลาดส่งออกทุเรียนที่สำคัญของไทย ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่สามารถทดแทนด้วยผลไม้ชนิดอื่นได้ โดยชาวจีนจัดให้ทุเรียนเป็น “水果王” (สูกั้วหวัง) หรือก็คือ “King of Fruit” เนื่องจากเป็นผลไม้ที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ด้วยลักษณะเฉพาะและคุณภาพของทุเรียนไทยทำให้ผู้บริโภคชาวจีนตอบรับและนิยมรับประทานทุเรียนเพิ่มมากขึ้น ในนครกว่างโจวสามารถพบเห็นร้านและบูธจำหน่ายทุเรียนไทยโดยเฉพาะ กระจายอยู่ทั่วไปในช่วงที่ทุเรียนไทยออกผลผลิต นอกจากนี้ ร้านอาหารและภัตตาคารในจีนก็มีการนำทุเรียนไปประยุกต์ในเมนูอาหารคาวและหวานด้วย เช่น พิชซ่าทุเรียน พัพเพทุเรียน พายทุเรียน เป็นต้น ทั้งนี้ ในปัจจุบันจีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสด (ผ่านทางด่านสากลที่กำหนด) จากประเทศไทยเท่านั้น

ตารางที่ 9 ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2556-2558

แยกตามเขตการดูแลของศุลกากรจีน 5 อันดับแรก

ลำดับ	เขตดูแลของศุลกากร	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
	รวมทุกเขต	321,983	315,476	298,793	-5.29
1	เซินเจิ้น (กวางตุ้ง) (เทียบสัดส่วน)	278,257 (86.42%)	309,700 (98.17%)	288,790 (96.65%)	-6.75
2	คุนหมิง (ยูนนาน)	2,184	2,074	6,001	189.37
3	กว่างโจว (กวางตุ้ง)	40,361	2,524	2,424	-3.97
4	หนานหนิง (กวางซี)	-	-	738	n/a
5	ชิงเต่า (ซานตง)	-	-	568	n/a

จากตารางที่ 7 และ 9 พบว่า เมื่อพิจารณาสถิติปริมาณการนำเข้าทุเรียนไทยของจีนพบว่ามีปริมาณที่ต่างจากสถิติการส่งออกทุเรียนมายังจีนมาก ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณความต้องการทุเรียนของจีนมีมาก กอปรกับทุเรียนสามารถเก็บรักษาได้นาน รูปแบบการขนส่งจึงเป็นการขนส่งจากไทยไปยังฮ่องกงซึ่งมีเที่ยวเรือขนส่งมาก แล้วจึงขนส่งเข้าจีนทางเส้นทางบกผ่านเมืองเซินเจิ้น ดังนั้น ทุเรียนที่แจ้งว่าส่งออกไปยังฮ่องกงบางส่วนมีการจำหน่ายในฮ่องกงเอง และมีจำนวนมากที่ส่งเข้าไปยังจีน อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกทุเรียนไปฮ่องกงก็จะต้องขอใบรับรองสุขอนามัยพืชจากกรมวิชาการเกษตรสำหรับทุเรียนที่ส่งออกไปฮ่องกงและต้องการส่งต่อเข้าไปยังจีนด้วยเช่นกัน

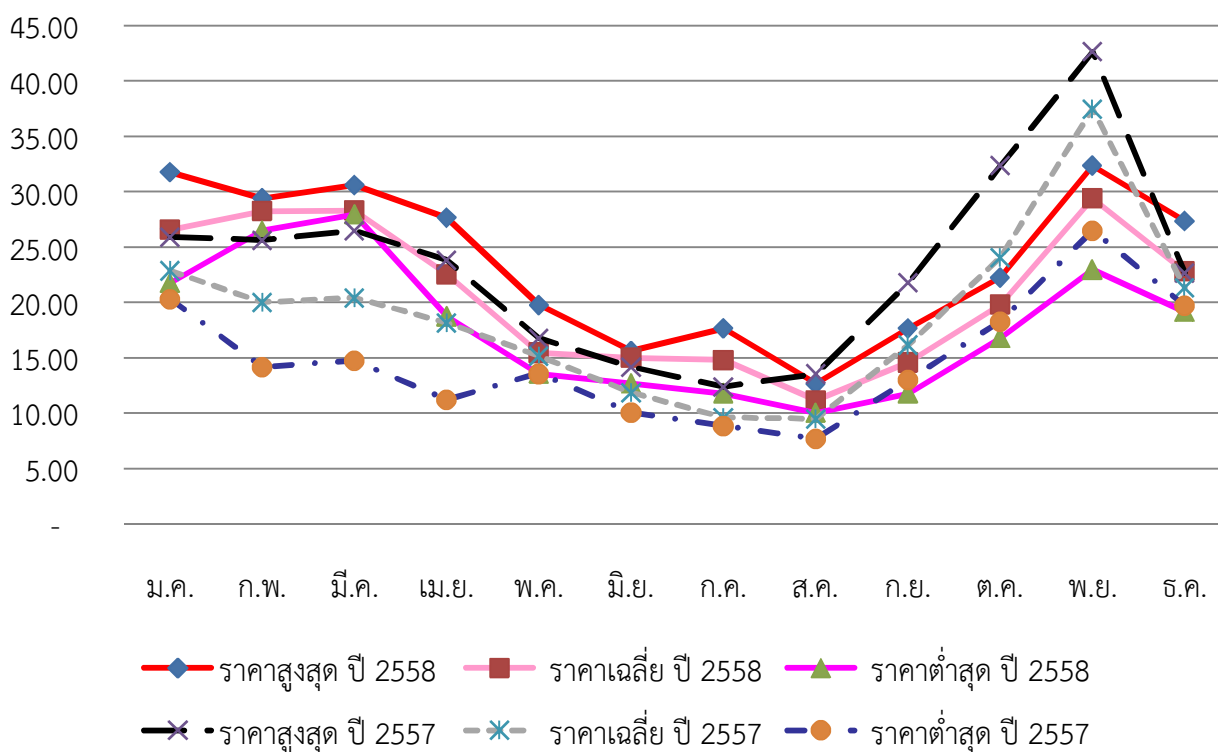
เมื่อพิจารณาปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทยของจีนตามเขตดูแลของศุลกากรสูงสุด 5 อันดับแรก ในช่วงปี 2556-2558 พบว่า จีนมีการนำเข้าทุเรียนสดผ่านทางมณฑลกว่างตุงมากถึงร้อยละ 98.95 98.97 และ 97.46 ตามลำดับ โดยในปี 2558 มีการนำเข้าทุเรียนสดผ่านทางเขตดูแลของศุลกากรเงินเจินมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 96.65 ของปริมาณการนำเข้าทุเรียนจากไทยของจีน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปยังฮ่องกง (มีเที่ยวเรือระหว่างไทย-ฮ่องกงจำนวนมาก) และจากฮ่องกงเข้าสู่จีนทางรถยนต์ เนื่องด้วยทุเรียนมีเงื่อนไขในการเก็บรักษาที่ต้องควบคุมอุณหภูมิที่ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 85-90 หากไม่ได้อยู่ในสภาพดังกล่าวอายุในการเก็บรักษาก็จะสั้นลง ทำให้การขนส่งทุเรียนส่วนใหญ่จะขนส่งทางเรือไปยังฮ่องกงเพราะการขนส่งทางเรือสามารถควบคุมอุณหภูมิภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวได้ดีกว่าทางรถยนต์ ในขณะที่การนำเข้าผ่านเขตดูแลของศุลกากรคุนหมิงโดยใช้เส้นทางรถขนส่งทางบก R3A เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 189.37 เมื่อเทียบกับปี 2557 และมีการนำเข้าทุเรียนผ่านเขตดูแลของศุลกากรหนานหนิงและชิงเต่าในปี 2558 จำนวน 738 ตัน และ 568 ตัน ซึ่งไม่พบสถิติในการนำเข้าในช่วงปี 2556 และ 2557 ที่ผ่านมา

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีผลผลิตทั้งปี มีมากในช่วงเดือนเมษายน-สิงหาคม 2. มีเนื้อที่ให้ผลผลิต 573,282 ไร่ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นผลไม้ที่ให้ผลผลิตต่อไร่มากที่สุดประมาณ 1,050 กก. 3. เป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่สามารถทดแทนด้วยผลไม้ชนิดอื่นได้	1. การเก็บผลผลิตและการขนส่งหากไม่ระวังก็จะทำให้ผลผลิตเสียหายได้ อาทิ การขึ้นราดำในทุเรียน 2. อายุในการเก็บรักษามลทุเรียนประมาณ 2 สัปดาห์ แต่ต้องควบคุมอุณหภูมิที่ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 85-90 หากไม่ได้อยู่ในสภาพข้างต้นอายุในการเก็บรักษาก็จะสั้นลง
โอกาส	อุปสรรค
1. เป็นผลไม้ที่จีนไม่สามารถเพาะปลูกได้ ต้องนำเข้าทั้งหมด โดยปัจจุบันทางการจีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสดผ่านทางด่านสากลเฉพาะทุเรียนสดจากประเทศไทยเท่านั้น 2. การส่งเสริมพัฒนาพันธุ์ทุเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดระดับบนของจีน	1. เวียดนามมีการปลูกทุเรียนมากทางใต้ของประเทศ โดยมีการปลูกพันธุ์หมอนทองเพื่อป้อนตลาดจีนโดยเฉพาะ ซึ่งส่งเข้าจีนผ่านทางจุด/ตลาดผ่อนปรนชายแดน 2. ทุเรียนมาเลเซียพันธุ์คุนยิต (Kunyt) ได้รับการขนานนามว่าเป็นราชาทุเรียนของมาเลเซีย (Musang King Durian) มีกลิ่นฉุน รสหวานจัด และมีเม็ดขนาดเล็ก กำลังได้รับความนิยมในตลาดระดับสูงของจีน ปัจจุบันจีนอนุญาตให้นำเข้าจากมาเลเซียได้เฉพาะทุเรียนแช่แข็งที่แกะเปลือกแล้วเท่านั้น

ตารางที่ 10 ราคาขายส่งทุเรียนที่ตลาดขายส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2557-2558

ราคาขายส่งทุเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2558	31.76	29.41	30.59	27.65	19.76	15.59	17.65	12.65	17.65	22.24	32.35	27.35	23.72
ราคาเฉลี่ยปี 2558	26.58	28.24	28.30	22.55	15.44	14.99	14.80	11.14	14.58	19.79	29.41	22.81	20.72
ราคาต่ำสุดปี 2558	21.76	26.47	27.94	18.71	13.53	12.65	11.76	10.00	11.76	16.76	22.94	19.12	17.78
ปริมาณนำเข้าปี 2558	3,409	6,801	7,112	25,027	67,822	48,039	32,469	53,670	33,883	12,034	3,562	4,965	298,793
ปริมาณผลผลิตปี 2558	1,505	1,806	18,478	85,648	129,947	110,446	77,763	128,322	32,020	6,801	5,417	3,732	601,884
ราคาสูงสุดปี 2557	25.88	25.59	26.47	23.82	16.76	14.12	12.35	13.53	21.76	32.35	42.65	22.65	23.16
ราคาเฉลี่ยปี 2557	22.86	19.98	20.38	18.13	15.13	11.84	9.57	9.46	16.14	24.03	37.48	21.31	18.86
ราคาต่ำสุดปี 2557	20.29	14.12	14.71	11.18	13.53	10.00	8.82	7.65	13.00	18.24	26.47	19.71	14.81
ปริมาณนำเข้าปี 2557	6,301	11,007	13,514	31,464	53,383	52,731	67,006	53,879	18,544	2,410	1,606	3,632	315,476
ปริมาณผลผลิตปี 2557	6,253	4,485	11,054	122,221	166,245	105,925	47,246	75,669	52,299	15,412	13,391	11,431	631,631

กราฟแสดงราคาขายส่งทุเรียนรายเดือนของปี 2557-2558 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 10 พบว่า ช่วงเดือนที่มีการนำเข้าทุเรียนมากสอดคล้องกับผลผลิตของไทยที่ออกมาก คือช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม จึงเป็นช่วงที่ราคาซื้อขายต่ำในช่วงปีตามกลไกตลาด และหลังจากช่วงเดือนสิงหาคมราคาขายส่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและสูงสุดในเดือนพฤศจิกายน โดยราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2558 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่มากกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2557 (กราฟเส้นสีเขียว) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2558 อยู่ที่ 20.72 หยวนต่อกก. เมื่อเทียบกับปี 2557 อยู่ที่ 18.86 หยวนต่อกก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.86 และพบว่าในปี 2558 ราคาขายส่งทุเรียนในตลาดขายส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2557 โดยในปี 2558 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อกก.เฉลี่ยอยู่ที่ 5.94 หยวน ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 8.35 หยวน

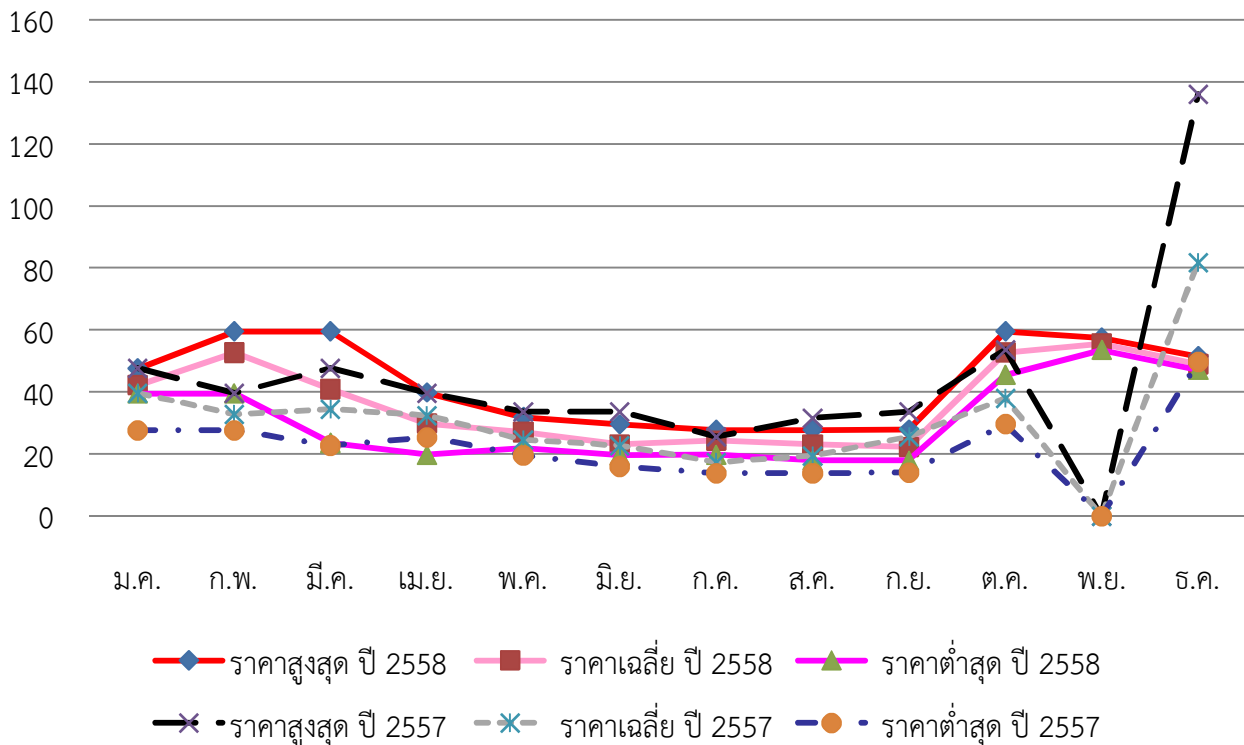
ความผันผวนของราคาขายส่งในปี 2558 น้อยกว่าปี 2557 เนื่องจากในปี 2558 ปริมาณที่จีนนำเข้าทุเรียนจากไทยมีความต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงเดือนกันยายน-ธันวาคมที่มีปริมาณการนำเข้ามากกว่าปี 2557 ในขณะที่ในปี 2557 ปริมาณที่จีนนำเข้าทุเรียนจากไทยส่วนมากกระจุกอยู่ที่เดือนเมษายน-สิงหาคม และน้อยลงมากในช่วงเดือนกันยายน-ธันวาคม จึงส่งผลให้ราคาขายส่งในปี 2558 มีการแกว่งตัวและผันผวนน้อยกว่าปี 2557

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกทุเรียนที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2557-2558 ที่ผ่านมาในห้าง 6 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, ParknShop, Vanguard, Friendship และ Trustmart ได้ผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ราคาขายปลีกทุเรียนที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวรายเดือนของปี 2557-2558

ราคาขายปลีกทุเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2558	47.60	59.60	59.60	39.80	31.96	29.60	27.80	27.80	27.96	59.60	57.60	51.60	43.38
ราคาเฉลี่ยปี 2558	42.27	52.66	40.95	29.86	27.12	23.08	24.37	23.16	22.34	52.80	55.60	48.95	36.93
ราคาต่ำสุด ปี 2558	39.60	39.60	23.60	19.80	21.96	19.60	19.80	17.96	17.96	45.60	53.60	47.20	30.52
ราคาสูงสุด ปี 2557	47.60	39.60	47.60	39.60	33.60	33.60	25.60	31.60	33.60	53.60	-	136.00	47.45
ราคาเฉลี่ยปี 2557	39.64	32.77	34.47	32.42	24.52	22.78	17.27	19.34	25.61	38.00	-	81.73	33.50
ราคาต่ำสุด ปี 2557	27.60	27.60	22.76	25.36	19.60	15.96	13.80	13.80	13.96	29.60	-	49.60	23.60

กราฟแสดงราคาขายปลีกทุเรียนรายเดือนของปี 2557-2558 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 11 พบว่าราคาขายปลีกทุเรียนสอดคล้องเป็นในทิศทางเดียวกับราคาขายส่ง คือ ช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคมเป็นช่วงที่ราคาซื้อขายต่ำในช่วงปี และหลังจากช่วงเดือนสิงหาคมราคาขายปลีก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2558 ราคาขายปลีกทุเรียนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นช่วงที่มีปริมาณผลผลิตและการนำเข้าน้อยลงอย่างมากเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้มีราคาสูง ราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2558 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่มากกว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2557 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2558 อยู่ที่ 36.93 หยวนต่อกก. เมื่อเทียบกับปี 2557 อยู่ที่ 33.50 หยวนต่อกก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.24 และพบว่าในปี 2558 ราคาขายปลีกทุเรียนในตลาดโมเดิร์นเทรดมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2557 โดยในปี 2558 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อกก.เฉลี่ยอยู่ที่ 12.86 หยวน ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 23.85 หยวน สอดคล้องกับราคาขายส่งที่กล่าวถึงข้างต้น

ลำไย

ลำไยเป็นผลไม้ที่จีนสามารถเพาะปลูกได้มากทางตอนใต้ของจีนในมณฑลกว่างตุง ผู้เจียนและเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคในตลาดของจีน เนื่องจากด้วยลำไยในทางแพทย์แผนจีนนั้นเป็นผลไม้ที่มีสรรพคุณทางยา โดยเกือบทุกส่วนของลำไยสามารถนำมาใช้เป็นยาได้ตั้งแต่เนื้อเมืง เปลือก และรากของลำไย โดยมีการนำลำไยโดยเฉพาะลำไยอบแห้งซึ่งมีสรรพคุณใช้บำรุงหัวใจ บำรุงเลือด บำรุงประสาทตา บำรุงผิวพรรณ ช่วยย่อยอาหาร แก้อาการเครียด กระวนกระวาย นอนไม่หลับ เป็นต้น มาเป็นส่วนผสมในตัวยา รวมถึงยังมีการนำลำไยมาใช้ในการประกอบอาหารและขนมอีกด้วย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกลำไยรายใหญ่ของโลก มูลค่าการส่งออกปีละไม่ต่ำกว่า 8,000 ล้านบาท เนื่องจากสภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไย โดยเฉพาะทางภาคเหนือ

ตอนบนซึ่งได้รับภัยธรรมชาติน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญคือ จีนและเวียดนาม สามารถผลิตลำไยนอกฤดูและสามารถกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการได้ ในขณะที่ประเทศคู่แข่งยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้

ตารางที่ 12 การนำเข้าลำไยของจีนปี 2556-2558

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	เทียบกับปี 2557 (%)	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	เทียบกับปี 2557 (%)
รวม	363,633	326,079	354,126	8.60	445.83	328.26	341.90	4.15
เวียดนาม	124,207	170,639	209,107	22.54	68.11	101.74	133.34	31.06
ไทย	239,426	155,440	145,019	-6.70	377.72	226.52	208.56	-7.93

จากตารางที่ 12 พบว่า จีนมีการนำเข้าลำไยจากประเทศเวียดนามปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2557 มีปริมาณนำเข้า 170,639 ตัน เพิ่มขึ้น 46,432 ตัน เมื่อเทียบกับปี 2556 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 37.38 และปี 2558 มีปริมาณนำเข้า 209,107 ตัน เพิ่มขึ้น 38,468 ตัน เมื่อเทียบกับปี 2557 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.54 ในขณะที่มีการนำเข้าลำไยจากไทยปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี 2558 มีการนำเข้าลำไยจากไทย 145,019 ตัน ลดลงร้อยละ 6.70 เมื่อเทียบกับปี 2557 และลดลงมากถึงร้อยละ 39.43 เมื่อเทียบกับปี 2556 อย่างไรก็ตาม หากพิจารณามูลค่าในการนำเข้าแล้ว มูลค่าในการนำเข้าจากไทยสูงกว่าจากเวียดนาม โดยในปี 2558 มูลค่าการนำเข้าลำไยต่อหน่วยจากไทยอยู่ที่ 1.44 ดอลลาร์สหรัฐต่อกก. ในขณะที่จากเวียดนามอยู่ที่ 0.64 ดอลลาร์สหรัฐต่อกก.

ตารางที่ 13 ปริมาณการนำเข้าลำไยสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2556-2558

แยกตามเขตการดูแลของศุลกากรจีน 7 อันดับแรก

ลำดับ	เขตดูแลของศุลกากร	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลงปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
	รวมทุกเขต	239,426	155,440	145,019	-6.70
1	เซินเจิ้น (กวางตุ้ง) (เทียบสัดส่วน)	168,863 (70.53%)	116,955 (75.24%)	87,648 (60.44%)	-25.06
2	คุนหมิง (ยูนนาน) (เทียบสัดส่วน)	33,047 (13.80%)	24,754 (15.93%)	23,420 (16.15%)	-5.39
3	กว่างโจว (กวางตุ้ง)	16,503	437	12,678	2,799.07
4	หวงผู่ (กวางตุ้ง)	95	1,022	9,977	875.86
5	ต้าเหลียน (เหลียวหนิง)	6,218	3,104	5,341	72.04
6	ชิงต่าว (ซานตง)	1,440	1,354	3,174	134.45
7	เซี่ยงไฮ้	12,408	7,104	2,492	-64.92

จากตารางที่ 7 และ 13 พบว่าในปี 2558 ไทยส่งออกลำไยไปเวียดนามและจีนเพิ่มมากขึ้น ดังที่กล่าวถึงข้างต้น โดยเส้นทางการขนส่งลำไยส่วนใหญ่จะส่งจากไทยไปฮ่องกงทางเรือ แล้วจึงขนส่งทางรถยนต์เข้าทางจีนผ่านเมืองเซินเจิ้น ในปี 2558 จีนมีการนำเข้าลำไยจากไทยเพียง 145,019 ตัน ลดลงร้อยละ 6.70 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่ไทยส่งออกลำไยไปเวียดนามมากถึง 211,680 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึง 79,169 ตัน เมื่อเทียบกับปี 2557 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 59.74 ซึ่งเป็นการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ คาดว่าน่าจะมีลำไยไทยจำนวนไม่น้อยที่แปลงเป็นลำไยเวียดนามแล้วส่งต่อเข้าไปยังจีน นอกจากนี้ ยังพบว่าการนำเข้าลำไยผ่านเขตดูแลของศุลกากรเซินเจิ้นและเซี่ยงไฮ้ลดลงค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับปี 2557 โดยมีการนำเข้าลดลงร้อยละ 25.06 และ 64.92 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่มีการนำเข้าผ่านเขตดูแลของศุลกากรกว่างโจว หวงผู่ ซิงต่าว และต้าเหลียน เพิ่มขึ้นอย่างมาก คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2,799.07 875.86 134.45 และ 72.04 ตามลำดับ

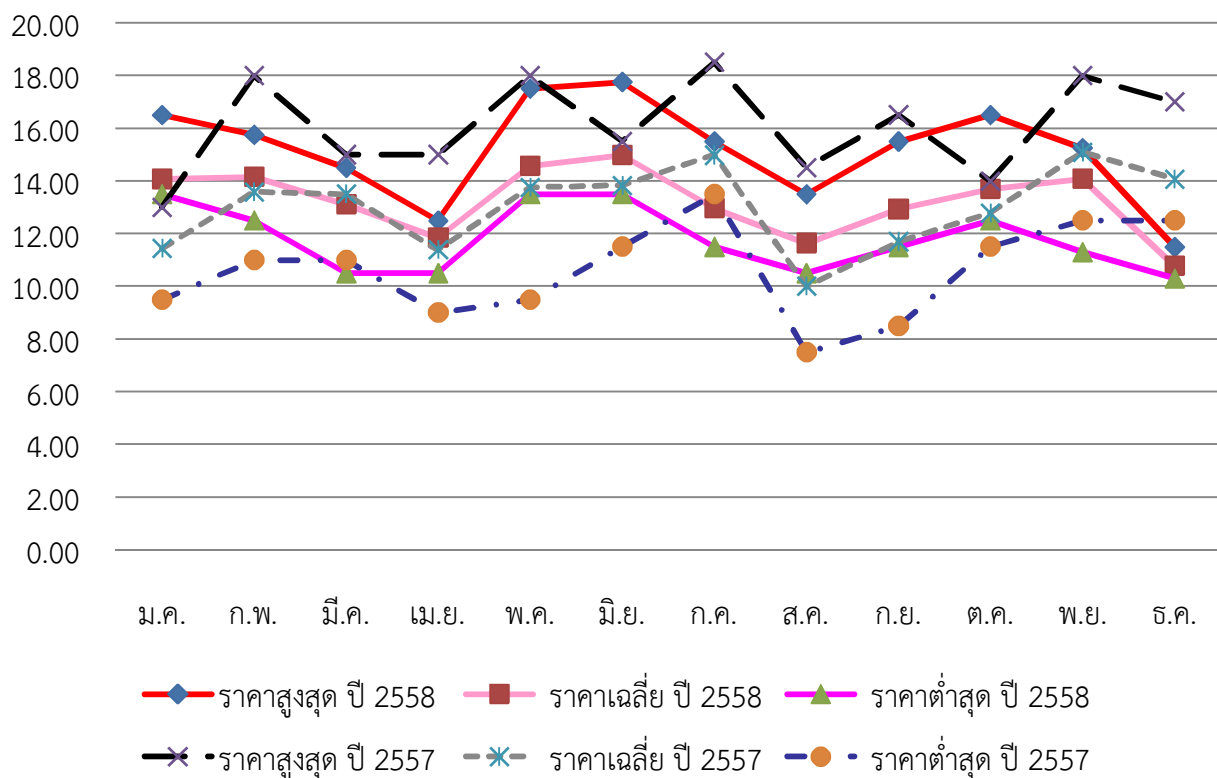
การที่ลำไยมีอายุการเก็บรักษาเพียง 2-3 วัน ที่อุณหภูมิห้อง สีส้มเปลือกจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและเน่าเสียง่าย หากเก็บที่อุณหภูมิ 2-5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 90-95 จะเก็บได้นาน 30-45 วัน หรือถ้าเก็บที่อุณหภูมิ 5-10 องศาเซลเซียส จะเก็บได้นาน 20-30 วัน โดยที่การส่งออกมีการรมลำไยสดด้วยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อให้สีผิวเปลือกสวย ควบคุมเชื้อราและโรค รวมถึงยังช่วยยืดอายุการเก็บรักษาได้ด้วย ส่งผลให้ข้อจำกัดในการขนส่งไม่ยุ่งยากมากนัก การขนส่งลำไยจากทางภาคเหนือของไทย ซึ่งเป็นแหล่งผลิตไปยังจีนทางรถยนต์ผ่านเส้นทางสาย R3A เข้าจีนทางมณฑลยูนนานจึงเป็นอีกเส้นทางที่ได้รับความนิยมเพราะสามารถร่นระยะเวลาในการขนส่งได้มาก จากสถิติในปี 2556-2558 พบว่า ปริมาณการนำเข้าลำไยผ่านเขตการดูแลศุลกากรคุนหมิงทั้งหมดเป็นการนำเข้าผ่านทางเส้นทางบก ซึ่งมีสัดส่วนในการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.80 15.93 และ 16.15 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับการนำเข้าลำไยจากไทยทั้งหมดของจีน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. เป็นผลไม้ที่ไทยมีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดเมื่อเทียบกับผลไม้ชนิดอื่น มีพื้นที่เพาะปลูกกว่า 1.1 ล้านไร่ 2. มีผลผลิตทั้งปี มีมากในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม และมากที่สุดช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ในปี 2558 มีผลผลิตทั้งสิ้นกว่า 872,122 ตัน มากสุดเมื่อเทียบกับผลผลิตของผลไม้ชนิดอื่น ๆ 3. สามารถแปรรูปเป็นลำไยอบแห้งซึ่งมีมูลค่าและเก็บรักษาได้นาน	1. การรมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เพื่อให้สีผิวเปลือกสวย ควบคุมโรคและช่วยยืดอายุการเก็บรักษาลำไยให้นานขึ้น แต่หากมีปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างมากกว่า 50 mg/kg ตามมาตรฐานที่จีนกำหนดก็就会被ทำลายทิ้งหรือถูกตีกลับ ไม่สามารถนำเข้ามาจำหน่ายยังประเทศจีนได้
โอกาส	อุปสรรค
1. ลำไยเป็นผลไม้ที่จีนนำมาใช้หลากหลายรูปแบบ นอกจากทานสดแล้ว ลำไยอบแห้งยังนำมาประยุกต์ใช้ในศาสตร์ของยาจีน และการทำอาหารอีกด้วย 2. พื้นที่ทางตอนใต้ของจีนซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกลำไยซึ่งตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันออกของจีนได้รับผลกระทบจากพายุฤดูร้อนบ่อยครั้ง ส่งผลให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย	1. จีนสามารถเพาะปลูกลำไยได้มาก โดยเฉพาะทางตอนใต้ของจีนในมณฑลกว่างตุง ผู่เจี้ยน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ช่วงติดดอกประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน และช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ผลผลิตของไทยออกมากเช่นกัน ผลผลิตปีละประมาณ 1.5 ล้านตัน

ตารางที่ 14 ราคาขายส่งลำไย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดขายส่งผักและผลไม้เจียงหนาน ปริมาณนำเข้าของจีน และปริมาณผลผลิตของไทยรายเดือนของปี 2557-2558

ราคาขายส่งลำไย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2558	16.50	15.75	14.50	12.50	17.50	17.75	15.50	13.50	15.50	16.50	15.25	11.50	15.19
ราคาเฉลี่ยปี 2558	14.07	14.15	13.12	11.84	14.56	14.98	12.96	11.64	12.93	13.69	14.09	10.78	13.23
ราคาต่ำสุดปี 2558	13.50	12.50	10.50	10.50	13.50	13.50	11.50	10.50	11.50	12.50	11.30	10.30	11.80
ปริมาณนำเข้าปี 2558	21,434	26,784	24,227	15,884	6,534	477	3,084	5,501	3,793	5,531	5,830	25,940	145,019
ปริมาณผลผลิตปี 2558	111,806	65,409	54,333	22,762	13,954	4,971	57,822	280,562	26,425	46,135	60,438	127,504	872,122
ราคาสูงสุดปี 2557	13.00	18.00	15.00	15.00	18.00	15.50	18.50	14.50	16.50	14.00	18.00	17.00	16.08
ราคาเฉลี่ยปี 2557	11.43	13.58	13.50	11.39	13.75	13.83	14.98	10.00	11.69	12.79	15.09	14.07	13.01
ราคาต่ำสุดปี 2557	9.50	11.00	11.00	9.00	9.50	11.50	13.50	7.50	8.50	11.50	12.50	12.50	10.63
ปริมาณนำเข้าปี 2557	54,573	14,785	18,718	20,111	4,642	447	3,922	16,755	9,312	5,045	1,866	5,264	155,440
ปริมาณผลผลิตปี 2557	59,568	45,437	62,806	18,057	5,888	25,122	231,500	269,282	42,296	43,179	87,732	90,480	981,347

กราฟแสดงราคาขายส่งลำไยรายเดือนของปี 2557-2558 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 14 พบว่าในปี 2558 ช่วงเดือนที่จีนมีการนำเข้าลำไยมากจะเป็นช่วงที่จีนไม่มีผลผลิตออก คือในช่วงมกราคม-เมษายน โดยเดือนที่มีการนำเข้ามากที่สุดคือเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนที่คนจีนนิยมซื้อหาลำไยเนื่องจากเป็นผลไม้ที่ซื้อเป็นมงคล คือ หลงเหยียน (龙眼) แปลว่าตา

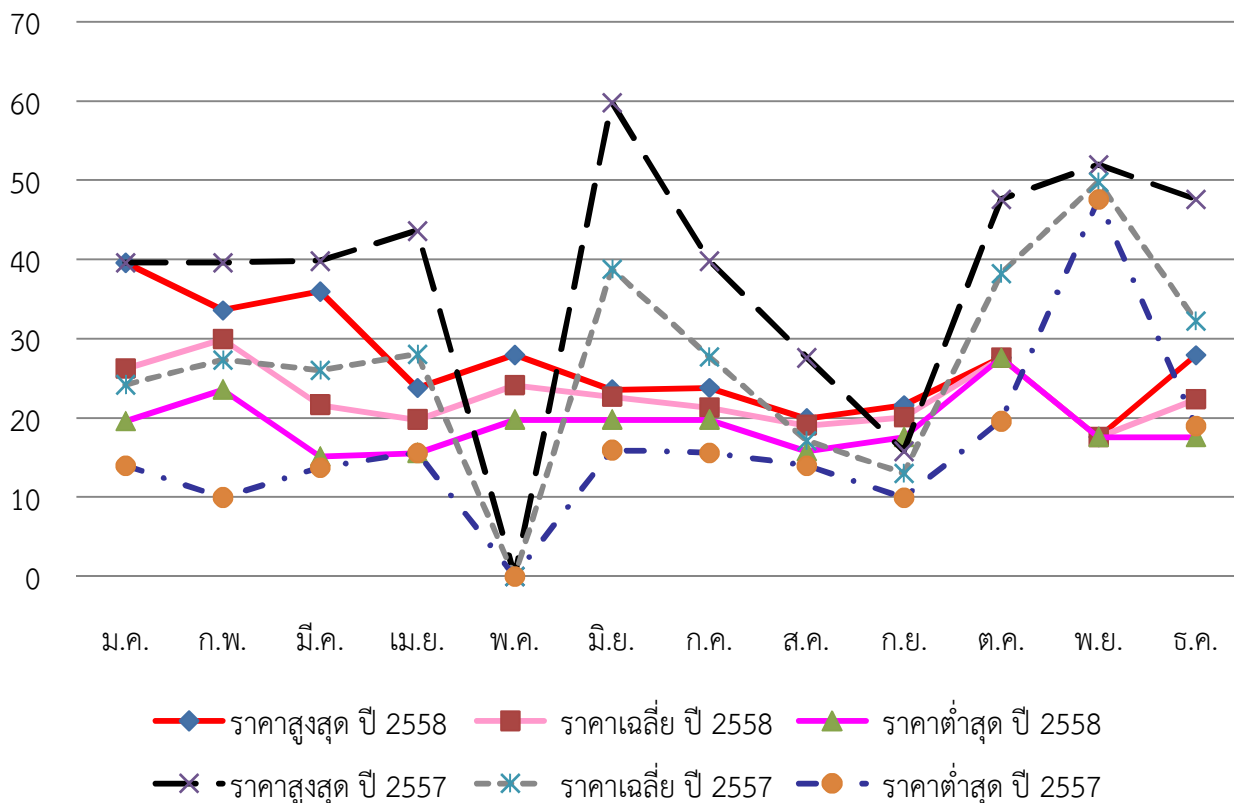
มังกร ส่วนในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคมเป็นช่วงที่ลำไยจีนและไยไทยออกมาพร้อม ๆ กันเป็นจำนวนมาก จึงเป็นช่วงที่มีสัดส่วนการนำเข้าต่อปริมาณผลผลิตที่ไทยเพาะปลูกได้ต่ำที่สุดในรอบปี โดยเดือนสิงหาคมซึ่งเป็นเดือนที่มีผลผลิตของลำไยมากที่สุด จึงเป็นช่วงที่ราคาเฉลี่ยของราคาลำไยต่ำที่สุดด้วย (ยกเว้นเดือนธันวาคมที่มีปริมาณการนำเข้าลำไยมากกว่าเดือนพฤศจิกายนค่อนข้างมากจึงส่งผลให้ราคาเฉลี่ยของลำไยไทยในตลาดเจียงหนานลดลงมาก) หลังจากเดือนสิงหาคมราคาขายส่งเฉลี่ยของลำไยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจนถึงเดือนพฤศจิกายนและเริ่มลดลงช่วงเดือนธันวาคมซึ่งเป็นช่วงที่ไทยมีผลผลิตลำไยออกมาก โดยราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2558 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่มากกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2557 (กราฟเส้นสีเขียว) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2558 อยู่ที่ 13.23 หยวนต่อกก. เมื่อเทียบกับปี 2557 อยู่ที่ 13.01 หยวนต่อกก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.69 และพบว่าในปี 2558 ราคาขายส่งลำไยในตลาดขายส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2557 โดยในปี 2558 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อกก.เฉลี่ยอยู่ที่ 3.39 หยวน ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 5.45 หยวน

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกลำไยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2557-2558 ที่ผ่านมาในห้าง 6 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, ParknShop, Vanguard, Friendship และ Trustmart ได้ผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ราคาขายปลีกลำไยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวรายเดือนของปี 2557-2558

ราคาขายปลีกลำไย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2558	39.6	33.6	35.96	23.8	27.96	23.6	23.8	19.96	21.6	27.6	17.60	27.92	26.92
ราคาเฉลี่ยปี 2558	26.22	29.93	21.66	19.81	24.13	22.65	21.29	19.08	20.1	27.6	17.60	22.33	22.70
ราคาต่ำสุด ปี 2558	19.60	23.60	15.16	15.60	19.80	19.80	19.80	15.80	17.60	27.60	17.60	17.60	19.13
ราคาสูงสุด ปี 2557	39.6	39.6	39.8	43.6	-	59.8	39.8	27.6	15.8	47.6	52	47.6	41.16
ราคาเฉลี่ยปี 2557	24.21	27.36	26.06	28.07	-	38.79	27.72	17.17	12.98	38.27	49.8	32.27	29.34
ราคาต่ำสุด ปี 2557	13.96	9.98	13.76	15.60	-	15.96	15.60	13.96	9.96	19.60	47.60	18.96	17.72

กราฟแสดงราคาขายปลีกลำไยรายเดือนของปี 2557-2558 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 15 พบว่าราคาขายปลีกลำไยในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายนจะเป็นช่วงที่ราคาขายปลีกลำไยไทยในตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับช่วงเดือนอื่น ๆ เนื่องจากเป็นช่วงที่ลำไยจีนและไทยออกผลผลิตมาก โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2558 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2557 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2558 อยู่ที่ 22.70 หยวนต่อกก. เมื่อเทียบกับปี 2557 อยู่ที่ 29.34 หยวนต่อกก. ลดลงร้อยละ 22.63 ทั้งนี้ ราคาเฉลี่ยของปี 2558 ที่ต่ำกว่าปี 2557 เนื่องมาจากราคาสูงสุดและต่ำสุดในปี 2557 มีความแตกต่างกันอย่างมากทำให้ราคาเฉลี่ยสูง แต่เมื่อพิจารณาที่ราคาต่ำสุดแล้วจะพบว่าราคาขายปลีกลำไยต่ำสุดในปี 2558 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 19.13 หยวนต่อกก. มากกว่าราคาต่ำสุดโดยเฉลี่ยของปี 2557 ที่ 17.72 หยวนต่อกก. คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.96

ในปี 2558 ราคาขายปลีกลำไยในตลาดโมเดิร์นเทรดมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2557 โดยในปี 2558 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อกก.เฉลี่ยอยู่ที่ 7.79 หยวน ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 23.44 หยวน

มังคุด

มังคุดเป็นผลไม้ที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงการค้า แม้ว่าจะมีการริเริ่มปลูกในณฑลไห่หนานของจีนแต่ก็ยังไม่ได้ผลผลิตมากนัก มีการเรียกขานมังคุดว่าเป็นราชินีของผลไม้ (水果皇后) โดยคนจีนจัดให้มังคุดเป็นผลไม้ราชูเย็น นอกจากมีวิตามินต่าง ๆ แล้ว ยังเชื่อว่ามีสรรพคุณแก้ร้อนใน ดับกระหาย คลายร้อนด้วย แม้ว่าแหล่งกำเนิดของมังคุดมาจากประเทศมาเลเซีย แต่ปัจจุบันจีนนำเข้ามังคุดจากไทยมากที่สุด

ตารางที่ 16 การนำเข้ามั่งคุดของจีน ปี 2556-2558

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	เทียบกับปี 2557 (%)	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	เทียบกับปี 2557 (%)
รวม	112,945	82,798	104,480	26.19	231.40	158.47	237.88	50.11
ไทย (เทียบสัดส่วน)	109,484 (96.94%)	77,197 (93.24%)	97,185 (93.02%)	25.89	222.42 (96.12%)	144.16 (90.97%)	220.47 (92.68%)	52.94
มาเลเซีย	3,429	5,601	7,295	30.25	8.88	14.31	17.41	21.66
อินโดนีเซีย	32	-	-	-	0.09	-	-	-

ปัจจุบันประเทศที่จีนอนุญาตให้ส่งออกมั่งคุดมายังจีนได้ คือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และ เมียนมาร์ จากตารางที่ 16 พบว่าในปี 2558 จีนนำเข้ามั่งคุดจากไทยมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 93.02 ของปริมาณการนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ ในขณะที่จีนยังไม่อนุญาตให้นำเข้ามั่งคุดของเวียดนามผ่านทางด่านสากลที่กำหนดจึงไม่มีสถิติจากศุลกากรจีน อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลพบว่าในปี 2558 มีการนำเข้ามั่งคุดไทยผ่านทางด่านสากลปริมาณ 97,185 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2557 มากถึง 19,988 ตัน หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 25.89 ซึ่งพบว่าการนำเข้ามั่งคุดไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 ปริมาณการนำเข้ามั่งคุดจากประเทศไทยของจีน ปี 2556-2558

แยกตามเขตการดูแลของศุลกากรจีน 5 อันดับแรก

ลำดับ	เขตดูแลของศุลกากร	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2558 เทียบ 2557 (%)
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	
	รวมทุกเขต	109,484	77,197	97,185	25.89
1	คุนหมิง (ยูนนาน) - ขนส่งทางบก - ขนส่งทางอากาศ	40,977 40,977	41,116 41,116	60,889 60,856 33	48.09 48.01
2	หนานหนิง (กว่างซี) - ขนส่งทางบก - ขนส่งทางทะเล	0.33 - 0.33	- - -	23,043 23,006 37	
3	เซินเจิ้น (กว่างตุ้ง) - ขนส่งทางบก - ขนส่งทางทะเล	62,041 58,304 3,737	28,649 28,230 419	10,373 9,130 1,243	-63.79 -67.66 196.58
4	กว่างโจว (กว่างตุ้ง) - ขนส่งทางอากาศ - ขนส่งทางทะเล	3,376 1,276 2,100	2,765 2,549 216	1,825 1,742 83	-33.98 -31.65 -61.43
5	เซี่ยงไฮ้ - ขนส่งทางอากาศ - ขนส่งทางทะเล	729 217 506	1,187 1,145 42	544 543 0.38	-54.21 -52.55 -91.70
7	ปักกิ่ง - ขนส่งทางอากาศ	1,927	2,781	142	-94.88

จากตารางที่ 7 และ 17 พบว่าในปี 2558 เป็นปีที่ไทยมีการส่งมังคุดไปยังจีนมากกว่าเวียดนาม (ในช่วงปี 2555-2557 ไทยส่งออกมังคุดไปยังเวียดนามมากกว่าจีน) โดยจีนมีการนำเข้ามังคุดจากไทย 97,185 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.89 ในขณะที่ไทยส่งออกมังคุดไปยังเวียดนาม 72,116 ตัน ลดลงถึงร้อยละ 34.22 เมื่อเทียบกับปี 2557 ซึ่งการส่งออกไปจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ คาดว่าน่าจะมาจากการที่ทางการจีนมีการตรวจอย่างเข้มงวดในการใช้สิทธิของชาวชายแดนในการนำสินค้าของเวียดนามมูลค่าไม่เกิน 8,000 หยวน มาจำหน่ายในตลาดแลกเปลี่ยนของชายแดน โดยไม่อนุญาตให้นำมังคุดไทยแปลงเป็นมังคุดเวียดนามแล้วส่งต่อเข้าไปยังจีน (แม้ว่าเวียดนามจะสามารถเพาะปลูกมังคุดได้แต่ปริมาณผลผลิตจะไม่มากดังเช่นไทย) ทำให้มังคุดบางส่วนที่เดิมใช้การแปลงเป็นมังคุดเวียดนามโดยการขนส่งผ่านเส้นทางถนนสาย R9/R12 ต้องนำเข้าผ่านด่านโหย่วอี้กวานของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงซึ่งเป็นด่านสากลของจีนที่ติดกับเวียดนามแทน

จากตารางที่ 17 พบว่า การนำเข้ามังคุดทางมณฑลยูนนานนั้นเป็นการนำเข้าผ่านทางเส้นทางถนนสาย R3A จากไทยผ่านลาวเข้ามณฑลยูนนาน ซึ่งตั้งแต่ปี 2555 มีการนำเข้าผ่านทางดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2557 เป็นปีแรกที่มีการนำเข้ามังคุดผ่านเส้นทาง R3A มากกว่าการนำเข้าผ่านทางเขตดูแลของศุลกากรเซินเจิ้น และในปี 2558 มีการนำเข้าผ่านทางเส้นทาง R3A จำนวนมากถึง 60,856 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.01 เมื่อเทียบกับปี 2557 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 62.62 ของการนำเข้ามังคุดทั้งหมดจากไทย ในขณะที่มีการนำเข้าผ่านทางถนนสาย R9/R12 จากไทยผ่านลาว เวียดนาม และเข้าจีนที่ด่านโหย่วอี้กวาน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง จำนวน 23,006 ตัน นับเป็นครั้งแรกในการนำเข้ามังคุดผ่านเส้นทาง R9/R12 ตั้งแต่ช่วงปี 2555 ที่ผ่านมา จากการที่มังคุดมีอายุการเก็บรักษาประมาณ 7 วัน ที่อุณหภูมิห้อง หากเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 ถึง 13 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 90 สามารถเก็บรักษาได้นานประมาณ 2 ถึง 4 สัปดาห์ ด้วยระยะเวลาคงความสดใหม่ของมังคุดสั้น การขนส่งทางถนนจึงเป็นเส้นทางการขนส่งที่รวดเร็วกว่าการขนส่งทางเรือ ส่งผลให้การขนส่งมังคุดผ่านเส้นทางบกจึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในขณะที่เส้นทางการขนส่งหลักของมังคุดในอดีตที่ส่งทางเรือมายังฮ่องกงแล้วจากฮ่องกงขนส่งต่อทางรถยนต์เข้ามายังเซินเจิ้นนั้น ได้ลดบทบาทความสำคัญลงไปตามลำดับ โดยในปี 2558 มีการนำเข้ามังคุดในลักษณะดังกล่าวเพียง 9,130 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 67.66 เมื่อเทียบกับปี 2557 และมีการนำเข้าทางเรือผ่านเขตดูแลของศุลกากรกว่างโจว และเซี่ยงไฮ้ ลดลงร้อยละ 61.43 และ 91.70 ตามลำดับ

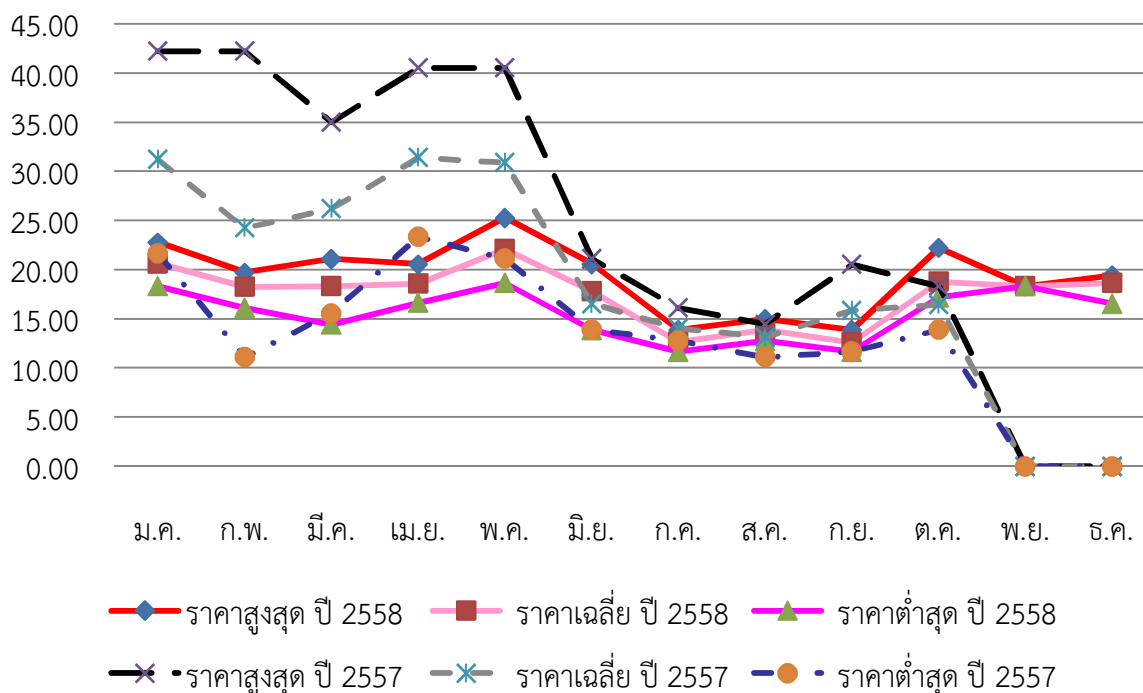
เนื่องจากมังคุดที่นำเข้ามีมูลค่าต่อหน่วยสูง การขนส่งทางอากาศจึงเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการกระจายสินค้าไปยังมณฑลทางตอนเหนือและทางตะวันออกที่มีศักยภาพในการบริโภคของจีน จากตารางที่ 6 และ 17 พบว่าในปี 2558 มีการนำเข้ามังคุดด้วยการขนส่งทางอากาศมากที่สุดผ่านเขตดูแลของศุลกากรกว่างโจว เซี่ยงไฮ้ และปักกิ่ง ตามลำดับ อย่างไรก็ตามก็พบว่า การนำเข้ามังคุดผ่านเขตดูแลของศุลกากรปักกิ่งเป็นการนำเข้าทางเครื่องบินทั้งหมด ในปี 2558 มีปริมาณเพียง 142 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 94.88 เมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่การนำเข้ามังคุดทางเครื่องบินผ่านเขตดูแลของศุลกากรเซี่ยงไฮ้ และกว่างโจว ลดลงร้อยละ 52.55 และ 31.65 ตามลำดับ ในส่วนของการนำเข้ามังคุดด้วยการขนส่งทางทะเลผ่านเขตดูแลของศุลกากรเซินเจิ้นมีปริมาณ 1,243 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 196.58 ในขณะที่มีการนำเข้ามังคุดด้วยการขนส่งทางทะเลผ่านเขตการดูแลของศุลกากรกว่างโจว และเซี่ยงไฮ้ ลดลง 61.43 และ 91.70 ตามลำดับ

จุดแข็ง 1. เป็นผลไม้ที่มีผลผลิตเกือบตลอดทั้งปี โดยมีมากในช่วงเดือนเมษายน-กันยายน ฤดูกาลผลผลิตของภาคตะวันออกอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ภาคใต้ในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2. ต้นมังคุดหลังจากปลูกใช้ระยะเวลานานกว่าจะเริ่มให้ผลผลิต (เพาะปลูกแล้วประมาณ 7-10 ปี) โดยไทยมีพื้นที่เพาะปลูกที่ให้ผลผลิตได้มากถึง 415,020 ไร่	จุดอ่อน 1. ผลผลิตต่อไร่ไม่มากนักประมาณ 482 กก. หากเทียบกับผลไม้ชนิดอื่น เช่น ลำไย 822 กก. ทูเรียน 1,050 กก. 2. การบรรจุหีบห่อเพื่อส่งออกมีความยุ่งยากเนื่องจากต้องกำจัดมดซึ่งมีติดมากับมังคุดก่อนส่งออก
โอกาส 1. เป็นผลไม้ที่จีนแทบจะยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ ยังต้องนำเข้าเป็นส่วนใหญ่	อุปสรรค 1. ฐานการตลาดเพาะปลูกมังคุดในจีนอยู่ที่มณฑลไห่หนาน ในเมืองอู่โจวซาน มีพื้นที่เพาะปลูก 250 ไร่ เป็นพื้นที่ให้ผลผลิต 146 ไร่ และในเมืองเป่าถิงมีพื้นที่เพาะปลูก 833 ไร่ เป็นพื้นที่ให้ผลผลิต 42 ไร่ ซึ่งยังให้ผลผลิตไม่มากประมาณปีละ 75,000 กก. แต่ในอนาคตพื้นที่ให้ผลผลิตก็จะมากขึ้นด้วย 2. มังคุดจากมาเลเซียมีการส่งออกป็นเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 18 ราคาขายส่งมังคุด (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดขายส่งผักและผลไม้เจียงหนาน ปริมาณนำเข้าของจีนและปริมาณผลผลิตของไทยรายเดือนของปี 2557-2558

ราคาขายส่งมังคุด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2558	22.78	19.72	21.11	20.56	25.26	20.56	13.89	15.00	13.89	22.22	18.33	19.44	19.40
ราคาเฉลี่ยปี 2558	20.66	18.29	18.33	18.62	22.12	17.82	12.69	13.91	12.62	18.79	18.33	18.66	17.57
ราคาต่ำสุดปี 2558	18.33	16.11	14.44	16.67	18.67	13.89	11.67	12.78	11.67	17.22	18.33	16.56	15.53
ปริมาณนำเข้าปี 2558	1,106	2,347	2,525	6,025	15,959	39,776	13,892	11,351	3,535	348	160	160	97,185
ปริมาณผลผลิตปี 2558	360	80	80	4,018	29,287	58,934	46,499	43,661	13,994	1,579	620	800	199,911
ราคาสูงสุดปี 2557	42.22	42.22	35.00	40.56	40.56	21.11	16.11	14.44	20.56	18.33	-	-	29.11
ราคาเฉลี่ยปี 2557	31.24	24.27	26.21	31.44	30.91	16.54	14.05	13.16	15.85	16.46	-	-	22.01
ราคาต่ำสุดปี 2557	21.67	11.11	15.56	23.33	21.11	13.89	12.78	11.11	11.67	13.89	-	-	15.61
ปริมาณนำเข้าปี 2557	3,533	6,312	954	1,399	7,449	35,464	12,224	6,934	2,240	366	51	271	77,197
ปริมาณผลผลิตปี 2557	58	58	260	3,530	41,465	93,839	74,944	47,021	22,628	2,460	1,042	2,054	289,359

กราฟแสดงราคาขายส่งมังคุดรายเดือนของปี 2557-2558 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 18 พบว่าช่วงเดือนที่มีการนำเข้ามามังคุดมากที่สุดสอดคล้องกับผลผลิตของไทยที่ออกมาก คือช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม จึงเป็นช่วงที่ราคาซื้อขายต่ำในช่วงปีตามกลไกตลาด ราคาขายส่งอยู่ในระดับสูงในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูคาบเกี่ยวต้นฤดู ผลผลิตของมังคุดจึงยังมีไม่มาก โดยราคาขายส่งเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ที่เดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นต้นฤดูของมังคุดที่จะออกผลผลิตมามาก และพบว่าราคาขายส่งในเดือนมิถุนายนและกรกฎาคมลดลงมากอย่างเห็นได้ชัดหลังจากที่มีการนำเข้ามามังคุดเข้ามายังจีนเพิ่มมากขึ้น โดยราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2558 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) น้อยกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2557 (กราฟเส้นสีเขียว) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2558 อยู่ที่ 17.57 หยวนต่อกก. เมื่อเทียบกับปี 2557 อยู่ที่ 22.01 หยวนต่อกก. ลดลงร้อยละ 20.17 และพบว่าในปี 2558 ราคาขายส่งมังคุดในตลาดเจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2557 โดยในปี 2558 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อกก.เฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 หยวน ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 13.50 หยวน

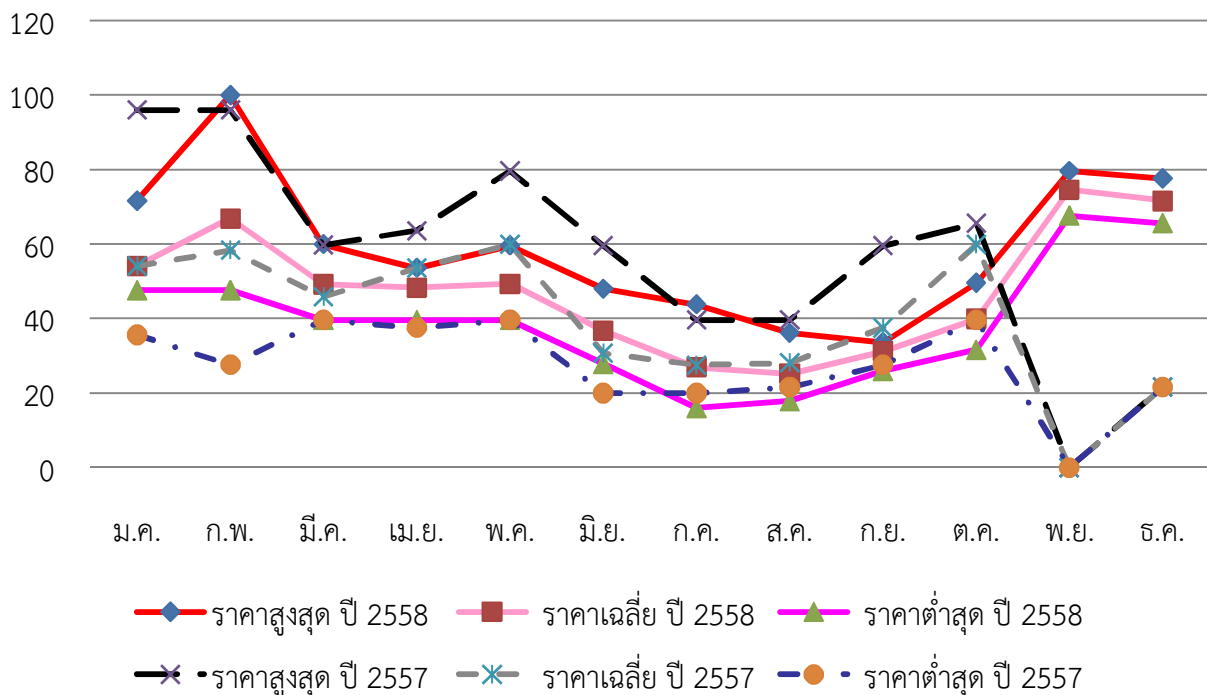
ความผันผวนของราคาขายส่งมังคุดในปี 2558 ที่ต่ำกว่าปี 2557 อย่างมาก เนื่องจากในปี 2558 มีการนำเข้ามามังคุดมายังจีนปริมาณไม่ได้มีการกระจุกตัวหรือน้อยมากในบางเดือนเมื่อเทียบกับปี 2557 ทำให้ราคาเป็นไปอย่างมีเสถียรภาพโดยมีการแกว่งตัวและผันผวนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับปี 2557

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกมังคุดที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2557-2558 ที่ผ่านมาในห้าง 6 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, ParknShop, Vanguard, Friendship และ Trustmart ได้ผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ราคาขายปลีกมังคุดที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวรายเดือนของปี 2557-2558

ราคาขายปลีกมังคุด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2558	71.60	99.96	59.96	53.60	59.60	47.96	43.80	36.12	33.60	49.60	79.60	77.60	59.42
ราคาเฉลี่ย ปี 2558	54.10	66.81	49.22	48.28	49.31	36.70	26.88	25.21	31.19	39.93	74.6	71.60	47.82
ราคาต่ำสุด ปี 2558	47.60	47.60	39.60	39.58	39.58	27.80	15.98	17.80	25.96	31.60	67.60	65.60	38.86
ราคาสูงสุด ปี 2557	96.00	96.00	59.76	63.60	79.60	59.60	39.60	39.60	59.60	65.60	-	21.60	61.87
ราคาเฉลี่ย ปี 2557	54.13	58.38	45.88	53.63	59.92	30.68	27.50	28.11	37.53	59.93	-	21.60	43.39
ราคาต่ำสุด ปี 2557	35.60	27.60	39.60	37.60	39.60	19.96	19.98	21.60	27.60	39.60	-	21.60	30.03

กราฟแสดงราคาขายปลีกมังคุดรายเดือนของปี 2557-2558 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 19 พบว่าราคาขายปลีกมังคุดสอดคล้องเป็นในทิศทางเดียวกับราคาขายส่ง คือ ช่วงเดือนมิถุนายน-กันยายนเป็นช่วงที่ราคาขายปลีกอยู่ในระดับต่ำในช่วงปี และราคาขายปลีกมังคุดในห้างโมเดิร์นเทรดจะอยู่ในระดับสูงช่วงต้นปีและปลายปีซึ่งมีปริมาณผลผลิตและมีปริมาณนำเข้าน้อย รวมถึงในช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนจึงมีความต้องการมังคุดคุณภาพสูง โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2558 อยู่ที่ 47.82 หยวนต่อกก. เมื่อเทียบกับปี 2557 อยู่ที่ 43.39 หยวนต่อกก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.21 และพบว่าในปี 2558 ราคาขายปลีกมังคุดในตลาดโมเดิร์นเทรดมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2557 โดยในปี 2558 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อกก. เฉลี่ยอยู่ที่ 20.56 หยวน ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 31.84 หยวน สอดคล้องกับราคาขายส่งที่กล่าวถึงข้างต้น

จีนเป็นตลาดผู้บริโภคผลไม้ที่สำคัญของไทย พบว่าผลไม้ที่ไทยส่งออกไปจีนปริมาณมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ทุเรียน ลำไย และมังคุด โดยในปี 2558 มีการส่งออกทุเรียน ลำไย และมังคุด ไปตลาดผู้บริโภคชาวจีน (รวมจีนแผ่นดินใหญ่และเขตบริหารพิเศษฮ่องกง) มากถึงร้อยละ 90.29 37.49 และ 56.24 ของปริมาณการส่งออกทุเรียน ลำไย และมังคุดของไทย ตามลำดับ ดังนั้นผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลไม้ของไทยจึงควรปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของจีน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและลดความสูญเสียในการส่งออกผลไม้ซึ่งมีอายุในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงควรร่วมกันพัฒนาผลผลิตให้มีความหลากหลายในสายพันธุ์และรสชาติ เพื่อสร้างความแปลกใหม่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าไปพร้อมกันด้วย

การนำเข้าทุเรียนของจีนเกือบทั้งหมดจะใช้การขนส่งทางเรือจากไทยไปฮ่องกงแล้วจึงส่งต่อเข้าไปยังจีนทางเส้นทางบกเข้าเมืองเซินเจิ้นซึ่งมีพื้นที่ติดกับฮ่องกง ในขณะที่เริ่มมีการขนส่งทางเส้นทางถนนสาย R3A เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับตลาดบริโภคทางภาคตะวันตกของจีน ในปี 2558 พบว่าราคาของทุเรียนในตลาดจีนมีความผันผวนน้อยกว่าปี 2557 มาก โดยราคาที่จำหน่ายต่ำสุดในตลาดของแต่ละเดือนสูงกว่าปี 2557

การนำเข้าลำไยของจีนส่วนใหญ่ใช้การขนส่งทางเรือจากไทยไปฮ่องกงแล้วจึงส่งต่อเข้าไปยังจีนทางเส้นทางบกเข้าเมืองเซินเจิ้นซึ่งมีพื้นที่ติดกับฮ่องกง ในขณะที่มีการขนส่งทางเส้นทางถนนสาย R3A เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2558 พบว่าราคาของลำไยในตลาดจีนมีความผันผวนน้อยกว่าปี 2557 มาก โดยราคาที่จำหน่ายต่ำสุดในตลาดของแต่ละเดือนส่วนใหญ่สูงกว่าปี 2557

การนำเข้ามังคุดของจีนส่วนใหญ่ใช้การขนส่งทางถนนสาย R3A ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากใช้ระยะเวลาในการขนส่งสั้น ทำให้เข้าสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว มังคุดจึงมีความสดใหม่และจำหน่ายได้ราคาดี ในปี 2558 พบว่าราคาของมังคุดมีความผันผวนน้อยกว่าปี 2557 มาก โดยเฉพาะราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว เนื่องจากมีการนำเข้ามังคุดปริมาณที่ต่อเนื่องไม่ได้กระจุกตัวในเดือนใดเดือนหนึ่งมากเกินไป

แหล่งข้อมูลอ้างอิง:

1. เว็บไซต์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (www.oae.go.th)
2. เว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (www.ops.moc.go.th)
3. เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน (www.thaibizchina.com)
4. เว็บไซต์ General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People's Republic of China (www.aqsiq.gov.cn)
5. เว็บไซต์ General Administration of Customs of the People's Republic of China (www.customs.gov.cn)
6. ข้อมูลราคาขายส่งผลไม้ที่ตลาดเจียงหนาน และราคาขายปลีกผลไม้ที่ห้างโมเดิร์นเทรด ณ นครกว่างโจวรายสัปดาห์ ปี 2557-2558 จากฝ่ายการเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)